

महानगर

प्राचीनकालमा मध्यपुर थिमि क्षेत्रका बासिन्दालाई भूतप्रेत, पिशाचले दुःख दिएपछि तान्त्रिकमार्फत मानिसको शरीरमा भैरव, कुमारीको शक्ति प्रवेश गराई क्रोधित मुद्रामा टोलटोलमा नचाएपछि भूतप्रेत भागेकाले त्यसपछि यो नाच चल्दै आएको किम्वदन्ती रहेको छ।

अन्तरिक उडान अब बिहान ५ बजेदेखि

काठमाडौं, (नेस)

शनिबारबाट त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको आन्तरिक टर्मिनल बिहान ५ बजेबाट सञ्चालनमा आएको छ। विमानस्थलको हवाई चापलाई कम गर्नका लागि विमानस्थलको आन्तरिक टर्मिनलमा बिहान १ घन्टा अगाडिबाट सञ्चालनमा

ल्याइएको विमानस्थलका प्रमुख राजकुमार क्षेत्रीले जानकारी दिनुभयो। विगतमा विमानस्थल ६ बजेबाट राति ३ बजेसम्म सञ्चालन हुँदै आएको थियो। योसँगै विमानस्थल २ घन्टा (३ बजेदेखि ५ बजेसम्म) बन्द हुनेछ। विगतमा बिहान ६ बजेबाट विमानस्थल सञ्चालनमा ल्याउँदा उडान भने ६ बजेर ४०

मिनेटमा मात्र शुरू हुँदै आएको थियो। यात्रुको सुरक्षा जोड, टिकट तथा लगेज व्यवस्थापन, विमानको चेकजाँच, चालकदलका सदस्यहरू तयार हुदाँ करिब ४० मिनेट व्यतित हुने गरेको थियो। अब भने ५ बजे नै आन्तरिक टर्मिनल खुला हुदाँ विमान ६ बजेदेखि नै उडान गरिसक्ने क्षेत्रीले बताउनुभयो। विमानस्थल २२ घन्टा खुला रहे पनि उडान अवतरण भने २१ घन्टा नै हुनेछ।

लगातार नाच र जात्रामा रूमलियो मध्यपुर थिमि

पुष्कर बुढाथोकी, भक्तपुर

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाभित्रका विभिन्न स्थानमा पछिल्ला ५ दिनसम्म लगातार रातमा समेत ऐतिहासिक एवं सांस्कृतिक महत्त्व बोकेका विभिन्न नाच र जात्रा प्रदर्शन भएका छन्। १२ वर्षपछि एकपटक फरक शैलीमा हुने धार्मिक महत्त्व बोकेको नीलबाराही नाच ४ दिनसम्म लगातार नगरका विभिन्न स्थानमा प्रदर्शन हुने गरेको स्थानीय दिलकृष्ण प्रजापतिले बताउनुभयो। प्रत्येक वर्ष गाईजात्राको भोलिपल्टको मध्यरातिबाट अर्थात् भाद्र द्वितीयादेखि पञ्चमीसम्म बोडेमा चल्ने नाच नीलबाराही नाच हो।

बोडेको नारायणथान लाडीबाट शुरू भई लायकु छें, विष्णुघाट, महालक्ष्मीथान, भाँगटोल, खोसी टोल, नीलबाराही स्थान हुँदै पुनः नारायणथानमा समापन गरिने परम्पराअनुसार यो नाच प्रत्येक टोलको चोकमा धौ बाजा, भुस्या, काँय र पाँगा बाजाको तालमा नीलबाराही देवीको नाच देखाउने गरिन्छ।

बोडेमा राक्षसहरूले दुःख दिएपछि नीलबाराही देवीले एक स्थानीयलाई नाच सिकाएर पठाएपछि वर्षौं अघिदेखि शुरू भएको यो नाच नाच्दा दैवी शक्ति प्राप्त हुने जनविश्वास रहेको छ। स्थानीय जुजुभाइ बास श्रेष्ठ भन्नुभयो- 'विभिन्न देवीदेवताको आकृति रहेको मुकुण्डो लगाएर घन्टौंसम्म टोलटोल

घुमेर दैनिक १० देखि १४ घन्टासम्म नाच्नुपर्ने यो नाच चलिरेहँदा देवगणले खान नहुने, बस्न नहुने, बोल्न नहुने, घामपानीमा छाता ओड्न नहुने, दिसा पिसाब गर्न नहुने र जुतासमेत लगाउन नहुने नियम रहेको छ।' देवगणमा भैरव १, बाराही ४, कुमारी ४, सिंह ४, द्वारपाल २ र गणेश ४ गरी १९ जना देवगण रहेको यो नाचमा ६ गुरु, १९ देवताका सहयोगी, धौ, भुस्याहा, काँ, बाँचा बाजा बजाउने ९ लगायतका विभिन्न सहयोगीहरू गरी १ सय १५ जनाको संलग्नता रहेको हुन्छ। नीलबाराही गुठी नै सञ्चालन गरी स्थानीयले नाचलाई जोगाउँदै हरेक वर्ष यो नाच सञ्चालन गर्दै आएका छन्।

मल्लकालीन लायकु भैलः अर्थात् भैरव जात्रा भाद्र कृष्ण द्वितीया (गुलागा द्वितीया) देखि पञ्चमीसम्म मनाइन्छ। गतवर्ष लायकु दरबारबाट प्रदर्शन गरिएको यो नाच यसवर्ष भने लायकु भैलका नाय पमाः श्यामकाजी श्रेष्ठको स्वीकृतिमा मध्यपुर थिमि ५ नासननी टोलका प्रजापतिले सञ्चालन गरेका छन्। यो तान्त्रिक एवं ऐतिहासिक नाच मानिन्छ।

लायकु भैल गुरु एवं नाय पमाः अर्जुन श्रेष्ठले नाचका लागि १२ जनाले दागः, ८ जनाले भुस्या, ८ जनाले पोड्या र ४ जनाले मुहाली बजाई सुरु ताल दिने गरेको जानकारी दिनुभयो।

भैरव २, दा.गि अर्थात् कुमारी २, र ज्यापूग १ गरी ५ जना देवगण रहने यो नाच

तान्त्रिक विधि पूरा गरेर दैवी शक्ति प्राप्त गरी सञ्चालन हुने नाचका मूल गुरु श्रीगोपाल प्रजापतिले बताउनुभयो।

जसमा भैरवले खड्ग, कुमारीले डमरु र ज्यापूगले ज्यापूग अर्थात् कपालको बिया, अक्षता, तापू भएको भाँडो हातमा लिएर विभिन्न तालमा विभिन्न हाउभाउ प्रस्तुत गर्दै नाच्ने परम्परा रहेको छ। प्राचीनकालमा मध्यपुर थिमि क्षेत्रका बासिन्दालाई भूतप्रेत, पिशाचले दुःख दिएपछि तान्त्रिकमार्फत मानिसको शरीरमा भैरव, कुमारीको शक्ति प्रवेश गराई क्रोधित मुद्रामा टोलटोलमा नचाएपछि भूतप्रेत भागेकाले त्यसपछि यो नाच चल्दै आएको किम्वदन्ती रहेको छ। शास्त्रीय एवं तान्त्रिक विधिको प्रयोग गरी देवगणहरूको शरीरमा शक्ति प्रवेश गराई नाच नचाउने परम्परा हरेको नाचका व्यवस्थापक चन्द्रकृष्ण प्रजापतिले जानकारी दिनुभयो।

त्यसै गरी देवासुर संग्राममा आधारित रहेर कलात्मक ढंगले तान्त्रिक विधिअनुसार नाचिने महाकाली नाच पनि थिमिमा प्रदर्शन गरिएको छ। १६ वटा देवी देवता र दैत्यहरूको प्रतीकका रूपमा देवगणहरूले नाच्ने यो नाचमा पनि दैवी शक्ति प्राप्त हुने जनविश्वास रहेको छ।

गाईजात्राको दिन राति अष्टमात्रिका र नागचा नाचसमेत प्रदर्शन गरिएको छ। अष्टमात्रिका देवीको प्रतीकमा रूपमा तान्त्रिक विधिअनुसार यो नाच नाचिन्छ। त्यस्तै भष्मासुर दैत्यका धार्मिक कथामा आधारित रहेर सञ्चालन हुने नागचा नृत्य पनि यहाँ प्रदर्शन गरिएको छ।

प्रोत्साहनको दुई दशकको इतिहास. कोरिदै यस वर्ष पनि.....

20th Annual TUBORG Image Award

The Biggest Music Award of Nepal

20th Annual TUBORG IMAGE AWARD

COMING SOON

Powered by Co-Sponsor

Organized By / LIVE on

Official Hotel

IMAGE CHANNEL   SOALTEE CROWNE PLAZA

abcnepal.tv

सम्बद्धिका लागि शिक्षा

आज अपरान्ह ८:०० बजे

EXCLUSIVE

10th Anniversary

बृहत् अन्तरसम्बाद कार्यक्रम

Supported By :-

abc television nepal abc news nepal

ट्रिप क्यान्सल

गायक रामकृष्ण ढकाल अर्का गायक
जगदीश समालका साथ क्यानडा जाँदै।

दोस्ती

नायिका नीता ढुंगाना र दीपाश्री
निरौला अमेरिकामा।

मायामा बाँधिए आर्यन र सृष्टि

आर्यन अधिकारी र सृष्टि
श्रेष्ठ स्टारर फिल्म
बाँध मायालेको ट्रेलर
सार्वजनिक भएको छ। सार्वजनिक
प्रोमोमा आर्यन र सृष्टिबीचको
गहिरो प्रेमसँगै द्वन्द्व प्रस्तुत गरिएको
छ।

उनीहरू फिल्ममा अर्जुन र श्रद्धाको भूमिकामा छन्। असोज ५ गते अल नेपाल रिजिजमा आउने फिल्मको प्रोमोमा आर्यन र सुष्टिसेरी नवनाक विश्वारो खड्का, कलाकार राजाराम पौडेल, रवीन्द्रप्रताप सेन र विशाल चाम्लिङ पनि छन्। निर्देशक सवीर श्रेष्ठ प्रमोले दर्शकको ध्यान तान्ने बताउँछन्।

*बाँध मायाले*को टिजर र गीतप्रश्चात प्रमोमो सार्वजनिक गरिएको हो। फिल्मको थप र गीत बाँकी रहेको निर्देशक श्रेष्ठले बताए। काइस्ट्रटरेमेन्टलेको प्रस्तुति रहेको फिल्म *बाँध मायाले*मा रामहरि धिताल र निर्मात्रीका श्रेष्ठ निर्माता रहेका छन् भने सहनिर्मातामा महेन्द्र अधिकारी र केदार धिताल छन्। फिल्ममा अर्जुन पोखरेलको संगीत, बाबु श्रेष्ठको छायांकन र रोशन श्रेष्ठको द्वन्द्व निर्देशन रहेको छ भने कोयोप्राप्ति क्वीवरण गहतराज र रामजी लामिछानेले गरेका छन्।

पतिका लागि
फिल्म छोडिन् ऐश्वर्याले

यतिबेला बलिउड नायिका ऐश्वर्या राय बच्चन घर परिवार तथा करिअरबीच सन्तुलन मिलाएर हिँडिरहेकी छिन्। त्यस कारण उनले धेरै फिल्ममा काम गरिरहेकी छैनन्।

जबकि उनलाई लिपर फिल्म बनाउन चाहने निर्माता निर्देशक धेरै नै छन्। उनलाई लिपर फिल्म बनाउन चाहने एक निर्देशक हुन् सञ्जय लीला भन्नाली। ऐश्वर्या र सञ्जयबीच राष्त्रे ट्युनिङ रहेको छ। ऐश्वर्यालाई लिपर भन्नालीले *हम दिल दि चुके सनम*, *देवदास* तथा *गुजरिस्तान* जस्ता फिल्म बनाएको छन्। यी फिल्म नै ऐश्वर्याको जीवनका सफल फिल्म हुन्, तर भारतीय सञ्चार माध्यमका अनुसार हालै ऐश्वर्याले आफूलाई सफलताको स्वाद चखाउने सञ्जयको फिल्ममा काम गर्न अच्यौता गरेको छिन्।

लामो समयदेखि सञ्जय ऐश्वर्यालाई लिएर फिल्म निर्माण गर्न चाहन्थे, तर ऐश्वर्याले उनको फिल्म अस्वीकार गरेपछि उनीमाथि ठूलो फट्का लागेको छ। ऐश्वर्याले नायक पति अभिषेकका कारण सञ्जयको फिल्म बन्द्याकार गरेकी हुन्। वास्तवमा ऐश्वर्याले पति अभिषेकको साथ फिल्म गुलाब जामुनमा काम गर्दै छिन्। उक्त फिल्म वास्तविक पति पत्नीले खेल्दा विशेष हुने भएकाले फिल्मका निर्देशकले उनीहरूलाई फिल्ममा हुन्। यहीच उन्लाई सञ्जयको फिल्मको प्रस्ताव आयो। दुवै फिल्मको सुटिङ पति एकै समयमा हुने भएपछि उनले आफ्ना लागि *गुलाब जामुन* भन्दा सञ्जयको फिल्म राम्रो हुने भए पति काम गर्न मानिन्न। किरकिरी फिल्म *गुलाब जामुन* डाउ उन्लाई पतिको गिर्दी काँचिउने गरी लिने आश्रय छ।

मलेसियाको गौरा पर्व कार्यक्रममा
देउडा गायक नन्दकृष्ण

सुदूरपश्चिम समाज मलेसियाले
मलेसियाको क्वालालम्पुरमा गौरा
पर्व विशेष कार्यक्रमको आयोजना गर्ने
भएको छ। जसमा भाग लिनका लागि
देउडा गायक नन्दकृष्ण जोशी मलेसिया
पगेका छन्।

गौरा पर्वको अवसरमा आयोजना हुने कार्यक्रममा मलेसियावासी, सुदूरपश्चिमेलीमा सांस्कृतिक मोह जगाउनका लागि आफू कार्यक्रममा सहभागी हुन लागेको जोशीले बताए। 'मलेसियामा गौरा पर्वका दिन (सोमबार) बिदा नहुने भएकाले गौरा पर्वको अघिल्लो दिन (आइतबार) नै हामी देउडा गराएर र खेलेर गौरा पर्व मनाउनेछौं र त्यहाँ गौरा माताको पूजाआजा हुनेछ।

धेरै सुदूरपश्चिमेलीको बसोबास रहेको मलेसियामा गएर देउडा गाउँदा गौरा पर्व र संस्कृति विदेशमा फैलिने र संस्कृतिप्रतिको मोह बढ्ने हुनाले म निकै उत्साहित छु' -उनले भने।

२०२४ सालदेखि देउडा सक्रिय रहँदै आएका जोशीका हालसम्म २० देउडा गीतका एल्बम बनाउमा आइसकेका छन्। उनी रेडियो नेपालका प्रतिष्ठित श्रेणीको देउडा गायक हुन्। देउडा गायर गोरखा दक्षिणबाहु विष्णुपति पाउने उनी पहिलो गायक हुन् भने उनले पूर्वराष्ट्रपति रामवरण यादवबाट जनसेवाप्री पदवी पनि पाएका छन्। सम्मान र पुरस्कारले आफूमा अन्ध बढी जिम्मेवारी र हैसला थप्ने काम गरेको जोशीले बताए।

“तपाईंले १ लाख जित्नुभयो
भने के गर्नुहुन्छ?”

हरेक हप्ता लखपती! कसरी?

- रु. १०० वा बढीको रिचार्ज गर्नुहोस्
 - प्रत्येक रु. १०० रिचार्ज बापत ४३टा कोड SMS मा पाउनुहोस्
 - कोड मार्फत माग्नगानी १० विजेताहरूले १-१ लाख पाउनुहोस्
- थप जानकारीका लागि ☎ १७१०७

Recharge & Win

१०० ठा
१०० लाई
१-१ लाख

Ncell
Today. Tomorrow. Together.

सम्पादकीय

नेपाल समाचारपत्र

वार्ता नै दूरदर्शिता

मुलुकको प्रमुख प्रशासनिक केन्द्र सिंहदरबार र राजधानीको मध्यभेगमा अवस्थित बागबजारको दूरी खासै टाढा छैन। तर, मुलुकलाई पुनः युद्धमा धकेल्ने गरी आफ्नै समिपमा भएको राजनीतिक प्रशिक्षणबारे सिंहदरबार बेखबर छ। अर्धभूमिगत शैलीमा आफ्ना गतिविधि गर्दै आएको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) का शीर्ष कार्यकर्ताबीच प्रशिक्षण भइरहँदा सिंहदरबार यसबारेमा बेखबर बन्यो। नेत्रविक्रम चन्द 'विप्लव' नेतृत्वको पार्टीका जिल्लादेखि केन्द्रीयस्तरका नेता प्रशिक्षणमा सहभागी थिए।

प्रशिक्षण गत बुधबार भएको थियो, सो पार्टीकै विद्यार्थी कार्यालयमा केन्द्र र जिल्ला तहका नेताहरूको जमघट थियो। प्रहरीले विप्लव समूहका पोलिट ब्युरो र विभिन्न तहका नेतालाई पक्राउ गरी कानुनी कारबाहीको दायरामा ल्याइरहेका बेला राजधानीमै भएको प्रशिक्षण अर्धपूर्ण छ। एकातर्फ कठोरभै देखिएको प्रशासन अर्कोतर्फ मौन हुनु रहस्यमय छ। सरकारले पार्टी महासचिव विप्लवसहित अन्य नेतालाई पक्रन सक्नुलर जारी गरेको र प्रवक्तासहित अन्य नेता कार्यकर्तामाथि धरपकड गरी सार्वजनिक अपराधको मुद्दा लगाएकाले विद्रोहका लागि बागबजारमा जमघट भएको सो पार्टीको एक नेताले दाबी गरेका छन्।

खाली हातले विद्रोह नहुने भएकाले सैन्य दस्ता तयार पार्न प्रशिक्षण आयोजना गरिएको र यस्तै प्रकृतिका गतिविधिलाई निरन्तरता दिने रणनीतिका साथ गृहकार्य अधि बढाएको बताइएको छ। अर्धसैनिक गतिविधि बढाउन जिल्ला तहका नेतालाई फरक-फरक जिल्ला र केन्द्रका नेतालाई पनि उपत्यकाबाहिर खटाएको दाबी गरिएको छ। उक्त पार्टीले संविधानसभा निर्वाचन र नयाँ संविधान लेखन स्थापित गर्न निर्वाचित भएको वर्तमान राज्य व्यवस्थालाई पनि संसदीय व्यवस्थाको संज्ञा दिँदै त्यसको अन्त्यका लागि क्रान्ति अनिवार्य रहेको दाबी गरेको छ। यसलाई सो पार्टीले एकीकृत जनक्रान्ति नाम दिएको छ।

२ वर्षअघि रोल्पाको थवाङमा भएको सो पार्टीको आठौँ महाधिवेशनले संसदीय राज्यसत्ता फाल्नुपर्ने निर्णय गरेको थियो। आफ्नो पार्टीमा ७५ जना केन्द्रीय सदस्य र करिब १२ लाख संगठित कार्यकर्ता रहेको दाबी विप्लव पार्टीको छ। उक्त पार्टीले गत वर्षको स्थानीय, प्रदेश र संघीय निर्वाचन बहिष्कार गर्दै मुलुकका विभिन्न भेगमा बिस्फोट गराएको थियो। बिस्फोट आफ्नै नेतृत्वको पार्टीले गराएको नेकपाका नेताले स्वीकारेका थिए।

सरकारले विप्लव समूहका पोलिट ब्युरो र विभिन्न तहका नेतालाई पक्रेर कानुनी दायरामा ल्याउने पहल गरिरहेका बेला सो पार्टीको गतिविधिलाई अझै गम्भीर भएर निहाल्न जरुरी छ। राजनीतिक समस्यालाई राजनीतिकरूपमा नै समाधान गर्न पहल गर्नुपर्दछ। तर, राजनीतिक आवरणमा हुने बिस्फोट र अन्य हिंसात्मक आपराधिक गतिविधिलाई प्रश्रय दिन भने हुँदैन। यदि समस्या राजनीतिक नै हो भने वार्तामार्फत निकास खोज्नुमै दूरदर्शिता हुनेछ।

पाठक पत्र

शान्ति सुरक्षा कायम
होस सरकार

पछिल्लो समय मुलुकको शान्ति सुरक्षामा चुनौती बढेको छ। एकपछि अर्को गर्दै हत्या, हिंसा र बलात्कारका घटना बढेर गएका छन्। समाजलाई नै आतंकित बनाउने खालका घटना बढेतीरै हुँदै जानु चिन्ताको विषय हो। एकै प्रकृतिका आपराधिक घटना शृंखलाबद्धरूपमा दोहोरिँदै जाँदा पनि गृह प्रशासनले सुरक्षा संवेदनशीलता अपनाउन सकेको देखिँदैन। गृह प्रशासनले आपराधिक घटना रोकथाम तथा निरुत्साहित गर्न नसकेको र आवश्यक अनुसन्धानमा पनि चुकेको अनुभूति भइरहेको छ। खास गरी बालिका तथा किशोरीमाथि देशभर भइरहेका जघन्य बलात्कार, सामूहिक बलात्कार तथा बलात्कारपश्चात् हत्याका कहालीलाग्दा दृश्यले मुलुकलाई नै गम्भीर मोडमा पुर्‍याएको छ। कञ्चनपुरको भीमदत्त नगरपालिकाकी निर्मला पन्तको बलात्कारपश्चात् हत्या प्रकरण मत्थर नहुँदै विभिन्न जिल्लामा उस्तै प्रकृतिका घटनाका समाचारहरू सञ्चारमाध्यममा सार्वजनिक भइरहेका छन्। कञ्चनपुरको घटना सेलाउन नपाउँदै राजविराज, कास्की, मोरङमा उस्तै प्रकृतिका घटना दोहोरिए। बेलबारी नगरपालिका-५ मोरङकी ७० वर्षीया वृद्धा छोरीको घर गएका बेला बलात्कारबाट पीडित बनिन्। प्रायः बलात्कारका घटनामा आफन्त र चिनजानकै व्यक्तिको सलनयता रहने गरेको देखिएको छ। पछिल्लो समय नागरिकको

दैनिक जीवनसँग जोडिने गृह प्रशासनप्रति आमसर्वसाधारणमा निराशाको स्थिति पैदा भएको छ।

कञ्चनपुरको निर्मला हत्या प्रकरणमा प्रहरीको फितलो र अपत्यारिलो अनुसन्धानले समाजमा विश्वासको संकट उत्पन्न गरेको छ। अपराधीलाई उन्मुक्ति दिन मानसिक अवस्था ठीक नभएको व्यक्तिलाई सार्वजनिक गरेको आरोपमा कञ्चनपुरको कर्ममा एक बालकले ज्यान गुमाए। प्रशासनले कफ्यु नै लगाउनुपर्ने स्थिति उत्पन्न भयो। कञ्चनपुर घटनामा प्रहरीको कार्यशैलीले मुलुकको शान्ति सुरक्षाप्रति आमनागरिकको भरोसासमेत गुम्दै गएको छ।

नेपाल विश्वमै सुरक्षित गन्तव्य मानिए पनि मुलुकको खस्किँदो शान्ति सुरक्षाको स्थितिले अन्तर्राष्ट्रिय जगत्मा नकारात्मक असर पर्ने सम्भावना पनि बढेर गएको पछिल्ला आपराधिक घटनाले देखाएका छन्। देशभर भइरहेका बलात्कार तथा हत्याका घटना विश्लेषण गर्दा सरकारविहीनताकै अवस्था प्रतीत भइरहेछ। सर्वसाधारणमा सुरक्षाको प्रत्याभूति हुन नसक्नु भनेको गृह प्रशासन कमजोर हुनु हो। यसले समग्र सरकारकै कार्यक्षमतामाथि गम्भीर सवाल उत्पन्न हुन्छ।

शान्ति सुरक्षाको भरपर्दो स्थिति नरहेको कुरा प्रधानमन्त्री केपी ओलीले नै स्वीकार गरिसकेका छन्। नागरिकको पहिलो भरोसा प्रहरी प्रशासन नै हो। तर, प्रहरीको भूमिकामाथि नै शंकाको अवस्था सिर्जना हुँदा नागरिकको आशा र अपेक्षा मर्नु अस्वाभाविक होइन।

पछिल्ला केही प्रकरणमा प्रहरीले अनुसन्धान गर्न चुकेको र विधिको शासनभन्दा अलग ढंगले काम-कारवाहीमा उत्रिएको कारण जनविश्वास गुमाएको अनुभव गरिएको छ।

गृह प्रशासनले आफ्नो संयन्त्रलाई राम्रोसँग परिचालन गर्न र समन्वयको अभावलाई चिर्न नसक्दा सरकारप्रति नकारात्मक भावना बढेर गएको छ। गृह मन्त्रालयले आपराधिक घटनाका विषयमा सुरक्षा संवेदनशीलता देखाउन सक्नुपर्छ। बलात्कार र हत्याहिंसाको विरुद्धमा नागरिकले सडकमा दिनहुँ प्रदर्शन गरिरहेका छन्। सरकारले यसलाई आफूविरुद्धको विरोधका रूपमा मात्रै लिनु गल्ती हुनेछ। निर्दोषहरू त्रसित हुनुपर्ने र अपराधीले उन्मुक्ति पाउने अवस्था आयो भने न्यायपूर्ण समाजको कल्पना गर्न सकिँदैन। सरकारको पछिल्लो रवैया हेर्दा फिनामसिना कुरामा भूमिका बढाउने तर मुलुकको शान्ति सुरक्षाप्रति गम्भीर नहुने प्रवृत्ति देखिन्छ। नागरिकको सुरक्षाका लागि संवेदनशील सरकार र गृह प्रशासनप्रति सबैको विश्वास र भरोसा जगाउन प्रहरीको व्यावसायिकतामा जोड दिँदै घटनाहरूको सत्यतथ्य सार्वजनिक गर्नगर्त ध्यान दिनु आवश्यक देखिन्छ।

- प्रविन वैद्य, काठमाडौँ।

यसरी भइएको छ गरिब

अहिले नेपाललाई कृषिप्रधान देश भनेर उल्लेख गरिनु गलत सावित हुन सक्छ। कृषिप्रधान भनिएको मुलुकले एक वर्षमा भारत र तेश्रो मुलुकबाट एक खर्ब ६ अर्ब ४२

यदि तिमी लोकप्रिय हुन चाहन्छौ भने अरुमाथि चाख राख, अरूको सुख-दुःखको साथी बन।
- डेल कार्नेगी

मुक्तिबहु

हाम्रो मुलुकको भौगोलिक लघुताका अनुपातमा सङ्घीयता साँच्चिकै गलतगोड हो, अतिरिक्त बोझ हो। हामी ारिब जनतालाई बोझ नपुगेको थियो र ? पेट स्वयंमा बोझ हो। ारिबका लागि परिवारका पेटहरू पनि बोझ हुन्। ारिबी, असुरक्षा, बेरोजगारी, अभाव, एकसेपक सङ्घीयताका गलतगोड थप भारका रूपमा आइलागेको छ।

हनु त अहिले बिमस्टेकको कुरा गर्नुपर्ने। छिमेकका माननीय शक्तिशाली प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीका ठानमान र सानको कुरा गर्नुपर्ने। हाम्रै संघीय राजधानीका सडकहरूमा सत्यलाई ढपक छोपर असत्य टल्काएको कुरा गर्नुपर्ने। बिमस्टेकका सुपरिचित पाहुनाहरूलाई अनावश्यक स्वागत ताम्रफागमा राष्ट्रिय ढुकुटी अरू रित्याएको कुरा गर्नुपर्ने। सत्तासीनहरूका पराकाष्ठागत छल-छद्मभावको कुरा गर्नुपर्ने। यसरी गर्नुपर्ने कुरा अनगिन्ती भएर पनि आजको लेखनमा पुनः त्यही करकापे करकै कुराले प्राथमिकता पाएको छ। किन ? किन भने हाम्रो जस्तो बेरोजगार र नाममात्रका रोजगार तन्म गरिब अतिसङ्ख्यक रहेका मुलुकमा कर राजीखुसीको कुरा हुन सक्दैन। ऋण काटेर पनि तिर्नुपर्ने जनहँसियत रहेको मुलुकमा सत्तासीनका विलास वैभव तथा ठानमानका लागि उठाउने कर राजीखुसीको कुरा हुन सक्दैन। यस्तो स्थितिमा कर साँच्चिकै करकापको कुरा मात्र हुन सक्छ। करकापको सीमान्त भएर नै सीमान्त गरिबीका नेपाली जनताले आफ्ना प्रिय प्रधानमन्त्रीको नाम करप्रसाद बनाए। करप्रसाद अर्थात् गरिब जनतालाई चौतर्फी धराप थापेर कर तिराउन पाउँदा प्रसन्न हुने प्रधानमन्त्री। संस्कृत भाषाका सर्वमान्य कोषकार नेपाली विद्वान् अमरसिंह शाक्यका अनुसार 'प्रसाद' को शब्दार्थ प्रसन्नता नै हो। 'प्रसादस्तु प्रसन्नता' (अमरकोष)।

मुलुकमा समग्र जनताका लागि निःशुल्क स्वास्थ्य सुविधाको व्यवस्था आज पनि छैन। जनताका बालबालिकाका लागि यथेष्ट, सर्वसुलभ र निःशुल्क शिक्षाको व्यवस्था छैन। युवा तथा प्रौढ नागरिकका लागि हात-मुख जोर्न योग्यतानुसार रोजगारीको व्यवस्था छैन। आबालवृद्ध सबैका लागि अनिवार्यरूपमा आवश्यक सुरक्षा व्यवस्थामम्म पनि छैन। रात, साँझ र दिउँसे पनि सग्लै जिउँदै घर फर्कने प्रत्याभूतिका साथ ढुकक भएर घरबाट बाहिर निस्कन नसकिनुभनेको जनताका लागि एक किसिमको कालरात्रि नै हो। यस्तो कालरात्रिका बीच बलतत्त्व जिउ जोगाएर बाँचिएएका जनताले विकसित मुलुकका सर्व-सुविधासम्पन्न जनताकै मनाविज्ञानमा उत्रेर हाँसीखुसी कर तिरुन् भन्ने कामना गर्नु र दृष्टान्त दिँदै हिँड्नु शासकीय प्रहसन नै होइन र ? जहाँ जनता आफ्ना बालबालिकाको शिक्षा सुरक्षामा ढुकक छन्। हावापानी र चायवस्त्रमा प्रदूषण नियन्त्रित छ। कथम कदाचित् रोग लागे पनि आतिरुपर्दैन। उपचार खर्च सबै सरकारले बेहोर्छ। ती मुलुकका जनताले हाँसीहाँसी कर तिरेको दृष्टान्त

नेपालमा पस्कन मिल्छ ? जहाँ जागिर पाउन बहालवाला मन्त्रीको सालासाली हुनुपर्छ। जहाँका लाखौंलाख युवा स्वदेशमा रोजगारी नपाएर त्यसै रोजगारीको चक्करमा भौतारिँदै खाडी मुलुकतिर भारिएका छन्। मानवतस्करको खेलौँचीका शिकार भएर कति त्यतै मर्किएका छन्, कति सर्किएका छन्। कति उक्समुकुसमा छन्। कति युवती बेचिँदै नरकतिरको निकासीमा परेका छन्। कति महिला, बालबालिका स्वदेशमै पनि अप्रत्यक्ष बेच-बिखन र हत्या-बलात्कारको शिकार बनेका छन्। जहाँ भूमिस्थ खास जनतालाई दिनभरि घामपानी नभनेर दौडधूप गर्दा, असिनपसिन भएर मेहनत गर्दा रातको गाँस टार्न धो-धो छ। यस्ता जनताबाट पाइला-पाइलामा कर असुलन तम्सनु सरकारको लोकतान्त्रिक व्यवहार मानिन सक्छ र ? यी यस्ता कुरा शेरबहादुर प्रवृत्तिले त बुझ्दैबुझ्दैन। अस्तित्वर थोत्रो चप्पल सडकमा छोडेर हिजो मात्र जुता फेर्दै महल पसेका कर्नलकारी राजनेताहरू पनि किन बुझ्दैनन् ?

जनताका पिन आँखा र कानहरू छन्। मन मस्तिष्क छ। आफूले तिरैको करको सदुपयोग र दुरुपयोगबारे जनता जान्न बुझ्न चाहन्छन्। देख्न सुन्न चाहन्छन्। जो देखेका छन्, त्यो नितान्त प्रत्युत्पादक देखा देखा विचारक छ। यहाँ निर्माणका ठेकेदारहरूले पैसा पचाएर निर्माण अलपत्र छोडेका छन्। सुरक्षाका जिम्मेवारहरूले जनताका बालबालिकाको सुरक्षालाई समेत पनि प्रहसन बनाएका छन्। सुरक्षा स्वयम्मा लावारिस देखिएको छ। करका नाममा आफ्नो रगतपसिना निचोरेर तिरिआएका जनताले त्यसै करबाट जनप्रतिनिधिहरूले महँगा गाडी किनेर हरन बजाउँदै पदाति जनतालाई थर्काउँदै बाटो नछोड्दै सान दिपर गुडाएको देख्दा जनसहनशीलताको पारो कहाँ पुग्छ ? गरिब मुलुकका जनतालाई एकातिर सङ्घीयताको गलतगोड झुट्याइदिएको छ। गलतगोडले जनताका घाँटीका नसा तान्छ कि तान्दैन ? गलतगोड बेहोर्नु कमलाई प्रिय लाग्छ ? हाम्रो मुलुकको भौगोलिक लघुताका अनुपातमा सङ्घीयता साँच्चिकै गलतगोड हो, अतिरिक्त बोझ हो। हामी गरिब जनतालाई बोझ नपुगेको थियो र ? पेट स्वयंमा बोझ हो। गरिबका लागि परिवारका पेटहरू पनि बोझ हुन्। गरिबी, असुरक्षा, बेरोजगारी, अभाव, एकसेपक बोभिला भारीहरू सङ्घीयताका गलतगोड थप भारका रूपमा आइलागेका छन्। विदेशीलाई रिफाउन जनताका गर्धन र घाँटीमा झुट्याइएको यो भार अहिले आएर जनप्रतिनिधिहरूको विलासी सुविधा सम्पन्नताका लागि जनताको थाप्लोमा थप करभारका रूपमा

प्रकट भएको छ। गरिब जनताले थाप्लो थापेर बोक्नुपर्ने जनप्रतिनिधिहरूको सङ्ख्या विशाल छ। सयौँबाट हजारौं हुन पुगेका छन्। तिनका स्वैच्छिक आवश्यकता विशाल छन्। महत्वाकाङ्क्षा विशाल छ। सबै राजकीय थानमान चाहन्छन्। ती सवका महत्वाकाङ्क्षा पूरा गर्ने अभिभारा गरिब, असुरक्षित, बेरोजगार र निमुखा जनताले धेनुपर्ने लोकतन्त्र कस्तो लोकतन्त्र ? यसलाई लोकतन्त्र नभनेर हामी जनताले करतन्त्र भन्यौं भने अत्युक्ति होला र ?

गरिबका लागि लड्दै छौं भन्ने गरिब तर चतुर राजनेताहरू गरिबलाई गरिबै छोडेर आफू करोडौंको मालिक साहुजी बन्न पुगेका हामीले देख्यौं, देखिरहेका छौं। तर, ती साहुजीहरू विवेकशील भएका देखेनौं। बूढापाकाहरू भन्थे- सम्पत्तिरँगै विवेक पनि भयो भने मानिस धमिरा बन्दैन। विवेक भएन भने जुनसुकै रंगको होस् मानिस जनजीवन चिथोरौं सल्ल्कने भयंकर धमिरा बन्छ। हामी आज तिनै धमिरा बेहोरिरहेका त छैनौं ?

हामी जनतालाई कर तिराइको साथै यसको दुरुपयोगको चिन्ता पनि हो। जनप्रतिनिधिहरूलाई विलासी गाडी, विलासी महल र विलासी सुख-सुविधा हामी भोक्रानागा जनताका मनमस्तिष्कमा पचेको छैन। बाटोघाटोमा जनप्रतिनिधिहरू हेर्दा भेट्दा भयंकर हट्टाकट्टा हिंस्रक हुँडार भेट्नेजस्तो लाग्यो भने जनताका लागि यो खुसीको कुरा हुन सक्दैन। के जनताका प्रतिनिधिहरूको खानपान ठानमान रहनसहन सबै विगत इतिहासका राणा भारदारहरूले जस्तै हुनुपर्छ ? के आजको लोकतन्त्र पनि भारततन्त्र नै हो ? यसैका लागि जनताले ज्यान दिएका हुन् ? प्रश्नहरू गरिब जनताका लागि भएकामा भक्कानिएका छन्।

जनतालाई पटककै चित्त नबुझेको अर्को कुरा के पनि छ भने, एकपटक राजसी खानपान, ठानमान र सान सुविधासहितको सत्ताको ठूलो पदमा पुगेर, पदीय भोगविलास आनन्दको कुस्त भोगचलन गरेर बल्ल-बल्ल अवधि सकिएका भूतपूर्वहरूलाई स्वावलम्बी बनेर इज्जतको जीवन बोचन किन दिइँदैन ? तिनीहरूलाई अनन्त कालसम्म परजीवी बनाएर किन सीमित राखिन्छ ? यसो गर्दा तिनीहरूको ज्ञान, गुण दक्षता सबै संशयको घेरामा पर्दैनन् र ? अमेरिका जस्ता मुलुकमा पनि राष्ट्रपतिले आफ्नै काम गरेर जीविका चलाएका समाचार सुनिन्छन्, पढिन्छन्। स्वावलम्बनको मार्गदर्शक सचचरित्रमा हामी मात्र किन पछि पर्ने ? कुरा यहाँ राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपतिको मात्र छैन प्रधानमन्त्री, गृहमन्त्री आदि इत्यादिका पनि छन्। खास-खास हाकिमहरूको पनि कुरा छ। जनताका शिरबाट बल्ल-बल्ल

पृथ्वीमाताका काखमा ओर्लन आइपुगेका महामहिम भूतपूर्वहरूलाई सुखशयलका महँगा गाडी, आवास, खानपान र सानको बन्दोबस्त उपलब्ध गराउनेलगायतका अनावश्यक व्ययभारको बोफ पनि गरिब जनताले पुनः थरी-थरीका कर तिरी आफ्नै थाप्लोमा बोकिरहनुपर्छ र ? हाम्रा महिमाशाली भूतपूर्वहरूलाई आफ्नै घर-परिवारमा सहकारी तथा स्वाभिमानी आचरणका साथ जनजीवनसित घुलमिल हुँदै आफ्ना अनुभव साटासाट गर्दै सरल जीवन बाँच्ने अवसर दिनु अलोकतान्त्रिक हुन्छ र ?

अपव्ययको मात्र कुरा छैन। कुरा यहाँनिर संस्कार संस्कृतिको पनि छ। परजीवी संस्कृतिलाई हाम्रा पूर्वजहरूले किर्ना संस्कृति भनेका छन्, ऐंरेरु संस्कृति भनेका छन्। परजीवी संस्कृतिका तुलनामा स्वाधीन, स्वावलम्बी र स्वाभिमानी संस्कृति उत्कृष्ट होइन र ? वर्तमान र भविष्यका नेपालीसमेतलाई स्वाधीनता, स्वावलम्बी र स्वाभिमानीको सांस्कृतिक शिक्षा दीक्षा र मार्गदर्शक प्रेरणा दिनु हाम्रा महिमाशाली भूतपूर्वहरूको दायित्व पनि होइन र ? हामी र हाम्रा सन्ततिले हाम्रा गणतन्त्रारम्भ चरणका शीर्ष राजनेता राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, मन्त्री र उच्चपदस्थ हाकिमहरूका जीवन चरित्रलाई सांस्कृतिक पाठ्य बनाउने कि नबनाउने ? भूतपूर्व महामहिमहरूको चरित्रबाट वर्तमान र भावी पुस्ताले मार्गदर्शन लिने कि नलिने ? प्रेरणा लिने कि नलिने ? लिएर कस्तो प्रेरणा लिने ? प्रेरणा त सरल जीवन र उच्च विचारसहितका स्वावलम्बी स्वाभिमानी उज्याला फलमलाउँदा चरित्रहरूबाट मात्र लिन सकिन्छ, हैन र ? मानव सभ्यताअन्तर्गत उज्याला असल संस्कार र संस्कृतिका विकासमा त्यस्तै उज्ज्वल चरित्रहरूकै योगदान रहिआएको छ। यसै आधारमा मानवताको भविष्य उज्यालो छ।

यसैले सवाल करको मात्र हैन। सवाल संस्कृतिको पनि हो। संस्कृतिकै सवालबाट पनि आज हामी जनता भुटभुटिएका छौं। हामीले असल मार्गदर्शक चरित्र खोज्न कहाँ जाने ? मोडल व्यक्तिव खोज्न कहाँ जाने ? हामी जनतालाई यस्ता सवालमा कसिले त छाती पिटेर रन आउँछ।

धाहा छ, रोएर यस्ता सांस्कृतिक समस्या समाधान हुँदैन। बिन्ती सुनेर अविवेकीहरू विवेकी पनि हुँदैनन्। समस्याका सही समाधानका लागि त जनताले मुट्ठी कसेर उठ्ने पर्व र सडकमा निस्केर हुँकार्ने पर्छ। हाम्रोजस्तो मुलुकमा संस्कृतिक क्रान्ति अब लतरो आवश्यकता रहेन। आशा गरौं, जनता फेरि सडकमा उत्रन नपरोस्।

सामाजिक
सञ्जाल

घरमा गाईको गोबरले लिपेको लिप बरु सुन्दर र टिकाउ हुन्छ तर यो बिमस्टेकको काम बाइ-मिस्टेक जस्तै भएको छ।

Dipak Karki
@dipakkrrk

प्रमज्यू, निर्मला बलात्कार एवं हत्याकाण्डमा प्रहरीले नै प्रमाण नष्ट गर्ने यति गम्भीर कुरा बाहिर आइसकेपछि घटनाको ढाकछोप गर्न लागेका प्रहरीहस्तमाथि नै छानविन गऱ्यो भने अपराधी तुरुन्तै पत्ता लाग्ने देखियो।

Dhan Raj Gurung
@dhanrgg

छोरीलाई चन्द्रमा जस्तो कहिल्यै नबनाउनु हर-कोछोले घुरेर हेरोस्, छोरीलाई सूर्य जस्तो बनाउनु ताकि कुनियतले घुरेर हेर्नुभन्दा पहिला उसको नजर फुकोस् अनि ऊ आफै भस्म होस्।

जिजुविषा
@ashok604

आर्जन गरेको नेपालले अहिले २९ अर्ब ३६ करोड ३६ लाख रुपियाँको धान-चामल आयात गरेर परिनिर्भरतामा कीर्तिमान रचेको छ।

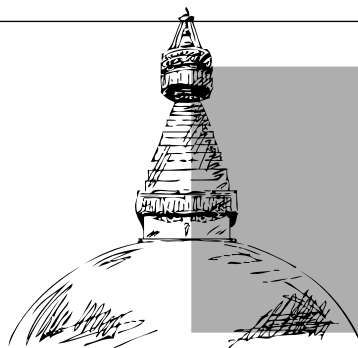
नेपालमा धान उत्पादनमा प्रत्यक्ष प्रभाव पार्ने गर्दछ। देशको कूल गार्हस्थ्य उत्पादनमा धानको योगदान जम्मा ७ प्रतिशत मात्रै छ। नेपालमा कूल क्षेत्रफलको ४७.७ प्रतिशत जमिनमा धानखेती हुँदै आएको छ। सरकारले आगामी ५ वर्षभित्रमा मुलुकलाई आत्मनिर्भर बनाउने घोषणा गरेको छ। हाल ५२ लाख ३० हजार ३ सय २७ मेट्रिक टनबाट ८६ लाख ७९ हजार ५ सय ४० मेट्रिक टन धान उत्पादन गर्ने महत्वाकांक्षी योजनासमेत सरकारले लिएको छ।

आत्मनिर्भरता बढाउन सरकारले कृषिमा लगानी बढाउने, कृषकलाई प्रोत्साहन गरी कृषिमा आधारित विभिन्न योजना तर्जुमा गरी बेरोजगार युवालाई स्वदेशमै आकर्षित गर्न सक्नुपर्छ। कतिपय स्थानीय तहले जग्गा बाँफो राख्नेलाई जरिवाना गर्ने नियम लागू गरेका छन्। यो सकारात्मक प्रयास हो। कृषकलाई अनुदान दिई जग्गा बाँफो राख्ने प्रवृत्ति रोकन सकिए कृषि उत्पादन बढ्ने अपेक्षा गर्न सकिन्छ। तरकारी र फलफूलमा मात्रै देशको करिब १२ अर्ब रुपियाँ बाहिरिएको परिप्रेक्ष्यमा कृषि तथा तरकारीमा मात्रै आत्मनिर्भर हुन सके पनि अरबौं रकम देशको विकासमा लगाउन सकिन्छ। युवालाई व्यावसायिक तरकारी तथा फलफूलखेतीमा आकर्षित गरेर सरकारले आयात न्यूनीकरण गर्नु जरूरी देखिन्छ।

- दीपेन्द्र पाण्डे, बल्लु, काठमाडौँ।

२०७५, अर्दी
आइतबार
१७

नेपाल र भुटानकै कुरा गर्ने हो भने आर्थिक र अन्य योजना सन्मान नहुन सक्छ । तर कुनै मुलुकको आर्थिक र अन्य योजना बढी छ भन्दैमा सबैले सो मुलुकको प्रभाव स्वीकार्नुपर्छ भन्ने हुँदैन । निर्णय प्रकृया अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यास अनुसारण गर्नुपर्छ, राजनीतिक प्रभाव देखिनुहुँदैन ।

नेपाल

‘बिमस्टेकमा राजनीतिक प्रभाव देखिनुहुन्न’

डा. राजन भट्टराई, परराष्ट्र मामिलाका जानकार

‘बिमस्टेक ग्रीड इन्टरकनेक्सन’ सम्बन्धी समझदारीपत्र हस्ताक्षर गर्दै बहुपक्षीय प्राविधिक तथा आर्थिक सहयोगका लागि बंगालको खाडीको प्रयास (बिमस्टेक) को चौथो शिखर सम्मेलन शुक्रबार सम्पन्न भएको छ । ऊर्जा केन्द्रलाई शीघ्र सञ्चालन गर्ने, बिमस्टेक कोष, बडापत्र, सचिवालयको संस्थागत सुदृढीकरण, कनेक्टिभिटीजस्ता पक्षलाई जोड दिँदै १८ बुँदे घोषणापत्रका साथ सम्मेलन समापन भएको छ । काठमाडौँ सम्मेलन र सम्मेलनले आगामी दिनमा तय गर्ने मार्ग र परिणामका बारेमा केन्द्रित रहेर *नेपाल समाचारपत्र*का लागि टीका बन्धनले परराष्ट्र मामिलाका जानकार **डा. राजन भट्टराई**सँग गरेको कुराकानीको सारसंक्षेप ।

सम्मेलनलाई कसरी

नियानु भएको छ ?

विगतका सम्मेलनसँग तुलना गर्दा यो सम्मेलन सफलका रूपमा लिएको छु। खास गरी यो सम्मेलनले ‘बिमस्टेक ग्रीड इन्टरकनेक्सन’ सम्बन्धी समझदारीपत्र हस्ताक्षर भएको छ भने सचिवालयको संस्थागत विकास, बडापत्र, कोष खडा गर्न कार्यक्रमका खाका अघि सारेको छ। उर्जा सम्झौतासँगै नेपाल उत्पादित विद्युत् अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा निर्यात गर्नका लागि औपचारिक बाटो खुला भएको छ। कनेक्टिभिटीका विषयमा सबै सदस्यहरू एक मत छन्, सबैले यो विषयलाई जोड दिएका छन्। यातायात र सम्पर्क विस्तारसम्बन्धी गुरुयोजनालाई छिट्टै अनुमोदन गर्ने सडक, जल, रेलमार्ग, हवाई मार्गको विस्तृत खाका तयार गर्नेबारेमा सहमति भएको छ। भारतसहित केही सदस्य राष्ट्रले विभिन्न किसिमका प्रस्ताव अघि सारेका छन्। अन्य मुलुकको तुलनामा भारतले केही नयाँ प्रस्ताव ल्याएको छ। नयाँ प्रस्तावसँगै बिमस्टेकमाथि उसले प्रभाव जमाउन खोजेको

पूर्वसंकेत त होइन ?

अवश्य पनि स्रोतसाधन बढी भएका र आर्थिक रूपमा सबल सञ्चम रहेका मुलुकहरूले क्षेत्रीय र अन्तर्राष्ट्रिय फोरमहरूमा आफ्नो प्रभाव देखाउन खोज्छन्। यो स्वभाविक हो। संयुक्त राष्ट्रसंघ, विश्व बैंकजस्ता निकायको कुरा गर्ने हो भने अमेरिका र आर्थिक रूपमा सबल रहेका अन्य ठूला मुलुकको प्रभाव रहँदै आएको छ। यता बिमस्टेक आवद्ध देशको कुरा गर्दा भारत, थाइल्यान्ड अन्य मुलुकभन्दा सबल र सञ्चम छन्। ती मुलुकबाट नयाँ प्रस्ताव आउनु स्वभाविक हो। नेपाल र भुटानकै कुरा गर्ने हो भने आर्थिक र अन्य योगदान समान नहुन सक्छ। तर कुनै मुलुकको आर्थिक र अन्य योगदान बढी छ भन्दैमा सबैले सो मुलुकको प्रभाव स्वीकार्नुपर्छ भन्ने हुँदैन। निर्णय प्रकृया अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यास अनुसारण गर्नुपर्छ, राजनीतिक प्रभाव देखिनुहुँदैन। चौथो सम्मेलनले राष्ट्रसंघ र अन्य क्षेत्रीय निकायका अभ्यास अनुशरण गर्ने, क्षेत्रीय निकायहरूसँग हातेमालो गर्ने पक्षलाई पनि जोड दिएको छ। सार्क र बिमस्टेक लगभग उस्तै

प्रक्रिका क्षेत्रीय संगठन भए पनि भारतीय प्रभावमा सार्क ओ भेलमा परेको भन्ने चर्चा पनि हुन थालेको छ। यस बारेमा के भन्नुहुन्छ ?

सार्क ओभेलमा पारियो भन्ने चर्चा हुने गरेको छ तर कतिले बुझेर भन्ने गरेका छन् कतिपयको बुझाइ परिपक्व छैन। बिमस्टेक स्थापना हुनुअघि नै सन् १९८५ मा सार्क स्थापना भइसकेको थियो। सार्कले सशक्त क्षेत्रीय निकायको पहिचान बनाइसकेको थियो। बिमस्टेक सन् १९९७ मा स्थापना हुँदै गर्दा त्यसले सार्कका गतिविधिलाई प्रभाव पार्छ भन्ने चर्चा भएकै थिएन। नेपालले सन् २००४ मा बिमस्टेकको सदस्यता प्राप्त गर्दा पनि त्यस्तो चर्चा र बहस भएन। मुख्य कुरा के हो भने सार्क र बिमस्टेकका आ-आफ्नै उद्देश्य छन्, आ-आफ्नै प्राथमिकता क्षेत्र छन्। तर बिमस्टेकको विकल्प सार्क हुन सक्दैन, त्यसरी बुझ्न हुँदैन। **नजिकको छिमेकी पाकिस्तानलाई पाखा लगाउँदै बिमस्टेक अघि बढ्नु कति उपयुक्त हुन्छ ?**

बिमस्टेकमा पाकिस्तान मात्रै होइन, सार्क संगठनभित्रका अफगानिस्तान र माल्दिभ्स पनि छैनन्। अफगानिस्तान र पाकिस्तानसँगै जोडिएका इरान, ताजकिस्तान, उज्बेकिस्तान, तुर्कमेनिस्तानसँगै चीन पनि हामीनजिकै छ। नजिकैभए भन्दैमा सबै मुलुकहरू एउटै संगठनमा अटाउँछन् भन्ने होइन। बंगालको खाडी आसपासका मुलुकहरूको धेरै समान एजेन्डा, वैदेशिक व्यापार समुद्रमार्गसँग जोडिएकाहरूको क्षेत्रीय

निकाय बिमस्टेक हो। यातायात, पूर्वाधार, अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार, जनजनको सम्बन्ध, प्राकृतिक प्रकोप, कृषि, स्वास्थ्य, प्रविधिजस्ता विषयमा साभेदारी गर्दा उपयुक्त हुने ठहर गर्दै बिमस्टेक अगाडि आएको हो। तर सार्कलाई पनि सशक्त ढंगले अघि बढाउनुपर्छ, सार्क र बिमस्टेकका आ-आफ्नै आधारभूत मान्यता र प्राथमिकता क्षेत्र छन्। २१ वर्षको अवधिमा बल्ल चौथो सम्मेलन गर्न सफल भएको अनि केही वर्षअघि मात्रै सचिवालय बनाएको बिमस्टेकले परिणाम चाहिँ कहिले दिएला ?

बिमस्टेकको विगतको अवस्था नियाल्दा तत्कालै परिणाम प्राप्त भइहाल्छ भन्ने कुरा विश्वास गर्न सकिन्न। २१ वर्ष भनेको लामो अवधि हो, तर चौथो सम्मेलनसम्म आइपुग्दा बिमस्टेकले विगतका कमिकमजोरी औल्याउने प्रयास गरेको छ। प्राथमिकता क्षेत्रलाई घटाउने, विषय भिल्ले क्षेत्रलाई एक आपसमा गाभ्ने आवश्यकता औल्याइएको छ। क्षेत्रीय सहकार्यको नतिजा प्राप्त गर्न समय लाग्छ कुनै एक वा दुई मुलुकको प्रतिवद्धताले मात्रै हुँदैन। काठमाडौँ सम्मेलनले विगतका निर्णयको समीक्षा गर्दै एजेन्डा कार्यान्वयन गर्ने वातावरण बनाएको छ, सबै मुलुकले यसमा प्रतिवद्धतासमेत जनाएका छन्। **बिमस्टेकको प्राथमिकता क्षेत्रमा रहेको व्यापारको परिणाम कुन कति समय लाग्ला ?**

व्यापार साभेदारीभित्रको महत्त्वपूर्ण प्राथमिकतामा छ। यसमा लगानीको कुरा महत्त्वपूर्ण

हुन्छ, संगसँगै सशक्त साभेदारी जरुरी हुन्छ। विगतलाई नियाल्दा बिमस्टेक मुलुकहरू आ-आफ्नै समस्यासँग गुञ्जिरहेका थिए, नेपाल पनि लामो समयसम्म द्वन्द्व र राजनीतिक अस्थिरतामा रुमलिएको थियो। श्रीलंका र म्यानमारमा पनि आफ्नै किसिमका समस्या थिए, तर अहिले अधिकांश मुलुकहरूले आफ्नो घरेलु समस्या किनारा लगाइसकेका छन्। क्षेत्रीय व्यापारलाई गति दिन चौथो सम्मेलनले ब्लु इकोनोमी र माउन्टेक इकोनोमीका अवधारणा अघि सारेको छ, कनेक्टिभिटीलाई जोड दिएको छ। **बुद्धिस्ट सर्किट स्थापनाबारेको सैद्धान्तिक सहमति भएको छ। कार्यान्वयन कहिले होला ?**

क्षेत्रीय सहकार्य र एक आपसका सम्बन्ध निकट बनाउन बुद्धिस्ट सर्किट उपयुक्त अवधारणा हो। बुद्धिजम धेरै देशको साभ्हा विषय हो, बिमस्टेक मुलुकमा बौद्ध धर्मावलम्बीहरूको बाहुल्य छ। नेपाल र भारतको वर्षा अधिदेखिको सम्बन्ध जोडिएको छ। अन्य मुलुकबाट लुम्बिनी घुम्न आउनेहरू धेरै छन्। तुलनात्मक रूपमा बंगलादेशमा बौद्धमार्गीहरू केही कम भए पनि बुद्धिस्ट सर्किट स्थापना गर्न सो मुलुकले आपत्ति जनाउँदैन। नेपालले यही विषयलाई महत्त्व दिँदै समय-समयमा अन्तर्राष्ट्रिय सभा सम्मेलन आयोजना गर्दै आएको छ भने भारतले पनि २ वर्षपछि अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन आयोजना गर्ने घोषणा गरिसकेको छ।

नेपालीपनको वार्षिकोत्सवमा विभिन्न व्यक्तित्व सम्मानित

नेपाल समाचारपत्र

काठमाडौँ

नेपालीपन राष्ट्रिय साप्ताहिकले आफ्नो तेस्रो वार्षिकोत्सव मनाएको छ। सो अवसरमा विभिन्न क्षेत्रमा विशेष योगदान पुर्‍याएका व्यक्तित्वहरूलाई कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि पूर्वप्रधानमन्त्री तथा नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) का वरिष्ठ नेता माधवकुमार नेपालले सम्मान गर्नुभयो।

उहाँले विकास निर्माणमा ठेकेदारले चरम लापरवाही गर्ने गरेको बताउँदै कडा कानून नहुँदा

गलत गर्नहरू ठाडो शिर बनाएर हिँडिरहेको बताउनुभयो। रौतहटमा भएको डुङ्गा दुर्घटनाको प्रसङ्ग जोड्दै उहाँले भन्नुभयो- ‘पाँच वर्षअघि बोलपत्र भएर पनि आजसम्म पुल नबन्दा जिल्लावासी जोखिमपूर्ण यात्रा गर्न बाध्य छन्, पुल नबनाउने ठेकेदारलाई अब कडा कारवाही गर्नुपर्छ।’ भ्रष्टाचार नियन्त्रणका लागि अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले प्रभावकारी काम गर्न नसकेको बताउँदै उहाँले भ्रष्टाचारसम्बन्धी कडा कानून ल्याउनुपर्ने बताउनुभयो। मुलुकमा बलात्कारका घटना बढिरहेकोप्रति

चिन्ता व्यक्त गर्दै उहाँले भन्नुभयो- ‘बलात्कारीलाई कडाभन्दा कडा कारवाही गर्नुपर्छ, उन्मुक्ति दिनुहुँदैन।’ सङ्घीय मामिला तथा सामान्य प्रशासनमन्त्री लालबाबु पण्डितले पत्रकारिता जगत कसैको प्रयोगशाला बन्न नहुने बताउनुभयो। उहाँले भन्नुभयो- ‘केही सञ्चारगृह अहिले लगानीकर्ताको इच्छानुसार समाचार बनाइरहेका छन्, पत्रकारिताको नाममा तिनीहरू कसैको प्रयोगशाला त बन्दै छैनन् भन्ने प्रश्न उठिरहेको छ।’ राजनीतिक लडाइँले लाखौँ युवाको आँशु र परिश्रम विदेशमा बगेको बताउँदै उहाँले भन्नुभयो- ‘अब राजनीतिक लडाइँ होइन मुलुक

समुद्धितर्फ लैजान सबै मिल्नुपर्ने दिन आएको छ।’ पूर्वमन्त्री प्रभु साहले राजनीतिक सङ्क्रमणबाट मुलुक भर्खरै अगाडि बढेको बताउँदै सरकारले ल्याएको समुद्धिका नारा साकार पार्न सबै क्षेत्रको सहयोग आवश्यक रहेको बताउनुभयो। सो अवसरमा साप्ताहिकले प्रेस काउन्सिल सञ्चालक समिति सदस्य गोविन्द चौलागाईँ, रिपोर्टर क्लबका अध्यक्ष ऋषि धमला, पत्रकार डा. राजेश अहिराज, गाथिका सेरिना कुँवर, साहित्यकार चन्द्रभूषण साहलगायतलाई सम्मान गरेको थियो।

बीपी सेनानी सम्मान पुरस्कार बास्तोलालाई

काठमाडौँ, (नेस) प्रदान गर्नेछन्। बीपी टुस्टका कोषाध्यक्ष पुरुषोत्तम बस्नेतको संयोजकत्वमा टुस्टका सदस्यहरू डा. धनुषचन्द्र गौतम र सुशीलमान शेरचनसमेतको सिफारिस समितिको सर्वसम्मतिबाट सो निर्णय गरिएको हो। टुस्टले अघिल्लो वर्ष बीपी साहित्य सम्मान पुरस्कार साहित्यतर्फ प्राध्यापक डा. अभि सुवेदी र सेनानी सम्मान दाङका तीर्थराज चैतुलाई प्रदान गरेको थियो। यस वर्ष पनि विशेष समारोहकाबीच पुरस्कार प्रदान गरिने टुस्टका कार्यकारी निर्देशक राजेन्द्र पराजुलीले बताउनुभयो।

गुन्डा दावा लामा पक्राउ

काठमाडौँ, (नेस)

गुन्डा नाइके दावा लामा पक्राउ परेका छन्। प्रहरीले उनलाई गुन्डागर्दी र सट्टबाजीको अभियोगमा पक्राउ गरेको हो। महानगरीय प्रहरी परिसर काठमाडौँको टोलीले अनलाइन जुवा खेलाएको अभियोगमा लामालाई खोजी गरिरहेको थियो। उनी काभ्रेका नाम चलेका गुन्डा हुन्। कुनै बेला गणेश लामाको सहयोगी रहेका दावा लामाले पछिल्लो समय आफ्नै ग्याङ खडा गरेर अपराधिक काममा संलग्न रहेका थिए। अपराधमा लामो नाता भएका लामा २०७७ सालदेखि लामा पटक-पटक जेल पर्दै र छुट्दै आएका थिए।

राहुल गान्धी हुम्लातर्फ

काठमाडौँ, (नेस)

भारतीय विपक्षी दलका नेता तथा भारतीय कांग्रेस आइका अध्यक्ष राहुल गान्धीले शनिबार पत्रकार डा. राजेश अहिराज, गाथिका सेरिना कुँवर, साहित्यकार चन्द्रभूषण साहलगायतलाई सम्मान गरेको थियो।

सिनेमा कर्नर

अग्नि यातायात प्रा. लि.
दिवा सेवा काठमाडौँबाट बिहान ८ बजे पोखरा ८ बजे रात्री सेवा काठमाडौँ काँकडभिट्टा र धरान
फो. नं. ०१-५२२५०३३
मो. नं. ९८४१५७९८६९७ (शम्भु)

माउन्ट मकालु यातायात सेवा
काठमाडौँ-बिर्तामोड-ताप्लेजुङ
प्रस्थान दिउँसो २ बजे
केन्द्रीय कार्यालय, कलंकी
सम्पर्क फोन : ०१-५२२५१७२, ५२२५२५२, ५२२५१२३

आजको राशि **ज्यो. चन्द्रेश शर्मा**
मेघ : धननाश, विनाकाममा खर्च, मन चञ्चल, दौडधुप।
वृष : अन्नलाभ, उपहार प्राप्ति, मिष्ठान्न भोजन, कार्य सफल।
मिथुन : धननाश, साथीभाइसँग विवाद, चोटपटक, रोगको भय।
कर्कट : विविध वस्तु वा सेवा प्राप्ति, आर्थिक लाभ, पारिवारिक सुख।
सिंह : सुख-सन्तोष, कार्य सफल, स्वास्थ्यलाभ, आनन्दको अनुभूति।
कन्या : राज्यबाट भय, प्रतिष्ठामा आघात, व्यापापारमा समस्या।
तुला : रोगव्याधिको भय, कष्ट, थालेको काममा बाधा, धन हानि।
वृश्चिक : धनलाभ, यश वृद्धि, वाहन लाभको सम्भावना।
धनु : आर्थिक लाभ, प्रतियोगिता-पडाहामा सफलता, शत्रु विजय।
मकर : शोक-सन्ताप, कार्य असफल, वायुजन्य रोगको भय।
कुम्भ : उदरजन्य रोगको सम्भावना, दिनचर्या अस्तव्यस्त, विवाद।
मीन : द्रव्यलाभ, पराक्रम, उन्नति, मान-सम्मान, सुख-सन्तोष।

नेपाल

पप्पु कन्ट्रक्सनले जिम्मा लिएको देशभरका योजना अलपत्र

✦ कृष्णउदास खनाल, वीरगन्ज

२०७४ मंसिर २१ गतेको चुनाव हुनुभन्दा केही महिनाअघि मात्रै हरिनारायण रौनियार पप्पु कन्ट्रक्सनका ठेकेदार थिए। ठेकेदारबाट उनी एकैचोटी फोरममा प्रवेश गरे। नेपाली कांग्रेस समर्थित रहेका रौनियार फोरममा प्रवेश गरेपछि कांग्रेसमा समस्या भयो। उनका दाजु रामेश्वर रौनियार अघिल्लो २०७० सालको चुनावमा कांग्रेसबाटै सांसद थिए। पप्पु कन्ट्रक्सनले जिम्मा लिएको अधिकांश स्थानका भौतिक संरचना खराब भएको रिपोर्ट आएपछि राजनीतिमा लागेपछि कालोसूचीमा पर्ने सम्भावना रहेको पप्पु कन्ट्रक्सनलाई जोगाउने उनको योजना सांसद भएपछि भनै सफल भयो। पर्साको क्षेत्र नम्बर ३ बाट उनी फोरमका तर्फबाट संसदमा निर्वाचित भए। त्यसपछि राजनीतिको आवरणमा पप्पु कन्ट्रसलाई जोगाउन सफल भएका ठेकदार सांसद रौनियारले चलाएको

पप्पु कन्ट्रक्सनका विरुद्ध देशभरबाट आवाज उठेको छ। पछिल्लोपटक पर्साको क्षेत्र नम्बर पूर्वसभासद् तथा नेकपाका नेता सत्यनारायण भगतले समयमै निर्माण कार्य नसक्ने पप्पु कन्ट्रक्सनका सञ्चालक सांसद हरिनारायण रैनियारविरुद्ध पक्राउ गरी कारबाही गर्न गुह मन्त्रालयमा फिटानी जाहेरी दिएका छन्।

गत शनिबार रौतहटको सदरमुकाम गौर नगरपालिकाको वडा नम्बर ४ मा रहेको टिकुलियास्थित लालबकैया नदीमा ढुंगा डुब्दा ४ जनाको ज्यान गएको र एक जना बेपत्ता रहेका छन्। शनिबार साँझ गौर-४ स्थित लालबकैया नदीको टिकुलियाघाटमा निर्माण हुँदै गरेको पक्की पुलको पिलरमा ठोक्किएर ढुंगा दुर्घटना भएको थियो। भगतले लेखेको जाहेरीमा पनि निर्माणका लागि आवश्यक समग्री असरल्ल पारेर छाडेको र त्यसैमा ठोक्किएर ढुंगा पल्टिएको थियो। ठेकेदारको लापरबाहीका कारण नागरिकको

ज्यान जाने अवस्था आएकोले उनलाई गिरफ्तार गरी कारबाही गर्न पूर्वसभासद् भगतले माग गरेका हुन्। पूर्वसांसद भगतले ठेकेदारको लापरबाहीका कारण मानवीय क्षति भएकाले आवश्यक क्षतिपूर्तिसमेत उनेबाट दिलाउनसमेत माग गरेका छन्। पप्पु कन्ट्रक्सनले देशभरिमा धेरैजसो पुल निर्माणको ठेक्का सकार गरेको छ। तर, निर्माणकार्य भने गुणस्तरीय पनि भएको छैन र सम्झौताअनुसार कामको प्रगति भएको पनि पाइँदैन। पप्पु कन्ट्रक्सन, पर्साको क्षेत्र नं ३ बाट निर्वाचित संघीय समाजवादी फोरमका सांसद हरिनारायण रौनियारको हो। अहिले कम्पनीको काम भने उनका छोरा सुमित रौनियारले हेर्ने गरेका छन्। उनी सांसद भएपछि चौतर्फी विरोध भएपछि छोरालाई कागजीरूपमा मात्रै उनले व्यवसाय सुम्पिएका हुन्। पप्पुले हात हालेको पर्सा, बारा, रौतहटसहित देशभरका सबै योजना अलपत्र रहेका छन्।

सरकारी रबैयाले बिहेबारीसमेत रोकियो

वीरगन्ज महानगरपालिका-२५ अलौँ, श्रीसियाका स्थानीय सरकारी रबैयाका कारण मारमा परेका छन्। खास गरी एकीकृत जाँच चौकी (आईसीपी) र सुक्खा बन्दरगाहबीच रहेको श्रीसिया गाउँका सम्पूर्ण घर-जग्गा नेपाल सरकारले रोकेपछि स्थानीय मारमा परेका हुन्। सुक्खा बन्दरगाहदेखि पश्चिम, पद्मरोडदेखि दक्षिण तथा आईसीपी सडकदेखि पूर्वको बस्ती स्थानान्तरण गर्ने योजनाअनुसार नेपाल सरकारले २०७४ माघ २५ गतेदेखि रोकेको छ। सरकारले सो क्षेत्रको घर-जग्गा रोक्का गरेपछि जग्गा विक्री-वितरण वा निर्माण कार्यसँगै बैकमा पनि कारोबार गर्न नपाउने भएकाले स्थानीय पीडा पोख्न थालेका छन्। ६ महिना बितिसक्य पनि सरकारले ठोस निर्णय नगरेका कारण केही व्यक्तिको छोरीको विवाह

पनि रोकिएको स्थानीय मनोज साहले बताए।

सो क्षेत्रमा ६२ बिघा जग्गा नेपाल सरकारले जग्गा प्राप्ति ऐन २०३४ अनुसार रोक्का राखेको देखिन्छ। यद्यपि सुक्खा बन्दरगाह प्रमुख सूर्य सेठाईले आफूबाट हुने सम्पूर्ण प्रक्रिया पुन्याई जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा बुझाएको बताए। जग्गाको पहिचान, जग्गाधनीको नाम, जग्गाको विवरणसमेत मालपोत, नापी शाखाबाट संकलन गरी मूल्यांकनका लागि जिल्ला प्रशासन कार्यालयमार्फत नेपाल सरकारलाई दिएको उनले बताए। पर्साका प्रमुख जिल्ला अधिकारी लोकनाथ पौडेलले एक साताभित्र प्रक्रिया शुरू हुने दाबी गरे। आवश्यक परे सम्पूर्ण कागजात जिप्रकामा आएको र नेपाल सरकारसँग मूआब्जाको विषयमा के-कति निर्धारण गर्ने विषयमा उपसमितिसमेत निर्माण गर्न सरकारलाई पत्राचार गरिएका कारण समस्या धेरै नलम्बिने उनको जिकिर छ।

डेढ वर्षदेखि अस्पतालमै बन्दी सुरजको उद्धार

✦ यमलाल भुसाल, बुटवल

आफ्नो उपचार खर्च तिर्न नसक्दा १५ महिनादेखि अस्पतालभित्र बन्धकसरह बसेका नवलपरासी प्रतापपुर गाउँपालिका-१ भिट्टाका २३ वर्षीय सुरज विकलाई अस्पतालदेखि उद्धार गरिएको छ। विसं २०७४ जेष्ठ १४ गतेदेखि हालसम्म बुटवलस्थित जेनस हस्पिटल एन्ड रिसर्च सेन्टर प्रालिको १५ नम्बर कोठामा रहेका सुरजको साथीको बाइक चलाउँदा दुर्घटना भएर खुट्टा चार ठाउँमा भाँचिएको थियो।

सुरजको उपचारका लागि फरुङ्दै ६ महिना लागे पनि त्यसपछि भने उनी ९ महिनादेखि अस्पतालमा बिनाउपचार बसिरहेका थिए। फरुङ्दै १५ महिनादेखिको अस्पतालको बिल फरुङ्दै १२ लाखभन्दा माथि भएपछि परिवारले उक्त बिल तिर्न नसक्दा उनी अस्पतालभित्रै बन्धकसरह बसेका थिए।

बिहीबार केही मिडियामा यससम्बन्धी समाचार प्रकाशन तथा पत्रसारण भएपश्चात् अस्पतालले २५ प्रतिशत सहूलियत छुट दिने सहमतिमा शुक्रबार सुरजको उद्धार गरिएको हो। इलाका प्रशासन कार्यालय बुटवल, इलाका प्रहरी कार्यालय बुटवल,

बुटवल उप-महानगरपालिका वडा नं. ८ का प्रतिनिधि, विभिन्न सञ्चारमाध्यमका पत्रकार तथा अस्पताल प्रशासनबीच उपचार खर्च सहूलियत छुटवाहेक बाँकी रकम आउँदो पुस मसान्तभित्र विभिन्न संघ-संस्थामार्फत जम्मा गरेर बुझाउनेसहित ७ बुँदे सहमति भई सुरजको उद्धार गरिएको हो। सहमतिपत्रमा अस्पतालले २५ प्रतिशत रकम छुट गर्ने, फार्मसी, क्यान्टिन, अस्पतालमा भएको खर्च रकम पुस मसान्तसम्ममा भुक्तानी

गर्ने, विभिन्न संघ-संस्थाबाट सहयोग संकलन गर्ने, बिरामी सुरजलाई उनको बुबा भगवती विक र दाजु दीपक विकको रोहबरमा दिनेलगायतका सहमति भएको छ। सहमतिपत्रमा इलाका प्रशासन कार्यालयका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत धुवप्रसाद नेपाल, इलाका प्रहरी कार्यालय बुटवलका प्रहरी नायब उपरीक्षक डिलबहादुर मल्ल, बुटवल उमनपा वाड नं. ८ का अध्यक्ष भीमबहादुर श्रेष्ठ, नेपाल पत्रकार महासंघ रूपन्देहीका

सदस्य प्रकाश डुम्रे, गर्जन पोस्ट साप्ताहिकका सहसम्पादक शिव डुम्रे, न्युज २४ का पत्रकार कृष्ण पाण्डे, अन्तर्पूर्ण पोस्टका पत्रकार लक्ष्मण पोख्रेल, लियो क्लब अफ बुटवलको तर्फबाट गोविन्द बस्नेत र अस्पताल प्रशासन प्रमुख डा. शारदा सिंहलगायतले हस्ताक्षर गरी सुरजको उद्धार गरिएको हो। अस्पतालको छुटवाहेकको रकम विभिन्न संघ-संस्थामार्फत सहयोग संकलन गर्ने गरी बिरामीलाई उद्धार गरिएको हो।

सोलार बत्तीले घाम लागेको बेलामा मात्रै काम गर्ने र घाम नलागेको बेला काम नहुने हुँदा दैनिक कामकाजमा समस्या हुँदै आएको छ ।

महिलाको मृत्युपछि अस्पताल तोडफोड

सर्लाही, (नेस)
सर्लाहीको हरिवनस्थित नमुना अस्पताल तनावग्रस्त भएको छ। अस्पतालमा प्रस्ति गराउन आएकी हरिवन-४ पटौनाका अनोज थापाकी अन्दाजी २९ वर्षकी श्रीमती अप्सरा थापाको ज्यान गएपछि उनका आफन्त र स्थानीयले अस्पतालमा तोडफोड र आगजनी गरेका छन्।

आक्रोशित भीडले अस्पतालको फारमेसीमा आगजनी गर्नुका साथै तोडफोड गरेका हुन्। सुत्केरी व्य्था लागेपछि सासू र सहयोगी शान्ता थापाका साथ प्रस्तिका लागि शुक्रबार साँझ ७ बजे नमुना अस्पताल आएकी अप्सराको डाक्टर र नर्सहरूको लापरबाहीका कारण ज्यान गएको आफन्त र स्थानीयको आरोप छ। अप्सरासँगै अस्पताल आएकी शान्ताका अनुसार अप्सरालाई अस्पताल ल्याउँदै गर्दा गेटमै व्यथाले च्यापेको थियो। उनलाई भित्र लैजाने क्रममा उनी लडिन्। डाक्टर र नर्सहरूले बेवास्ता गरे। उनलाई प्रस्तिक क्षमा लागियो। आधा घन्टापछि डाक्टरले प्रस्ति सम्भव नहुने भन्दै वीरगन्ज रिफर गरिदिए। उनलाई एम्बुलेन्समा राखेर वीरगन्ज लैजाँदै गर्दा बाटैमा उनको र बच्चा दुवैको ज्यान गयो। अप्सरा र उनको बच्चाको ज्यान गएपछि आक्रोशित भीडले अस्पतालविरुद्ध नाराबाजी गर्दै अस्पतालमा तोडफोड र आगजनी गरेका हुन्। स्थानीयले घटनाको छानविन गरी कडाभन्दा कडा कारबाही गर्नुपर्ने, पीडितलाई उचित क्षतिपूर्ति दिनुपर्नेसहितका माग राख्दै विरोध गरेका हुन्। तोडफोडकै क्रममा अप्सराका भाइ घाइते भएका छन्।

चुनढुङ्गा खानी बन्द गर्न माग

✦ सलिम अन्सारी, प्यूठान,

जिल्लामा प्राकृतिक स्रोतको मनपरी दोहनले परिणाम भयावह हुने चिन्ता गर्न थालिएको छ। खानीका कारण भण्डारी बन्थुको उदगमस्थल ऐतिहासिक महत्त्व बोकेको लुप्लुङ धरापमा परेको भन्दै स्थानीय चिन्तित बनेका हुन्। जन्मेहुर्केको थातथलो चुनढुंगाले उठिबास लगाउने पिरलो उनीहरूमा छ।

पर्यावरण एवं मानवबस्तीमा गम्भीर प्रतिकूल प्रभाव पारेको भन्दै सिमेन्ट उद्योगको चुनढुंगा खानी प्रभावित गाउँका स्थानीयहरूले खानीको अनुमति खारेज गर्न माग गरेका छन्। दाडमा स्थापना भएको शुभश्री अग्नि सिमेन्ट प्रालिले लुप्लुङको बडाचौरबाट उत्खनन गरेको चुनढुंगा खानीले जिल्लाको पर्यावरण ध्वस्त हुँदै जाँदा मानव जीवन नै संकटमा पर्न थालेको भन्दै त्यहाँका जनताले चुनढुंगा उत्खननको अनुमति खारेज गर्न माग गरेका हुन्।

सरकारले उत्खनन अनुमति खारेज नगरे आफूहरूले नै खानी बन्द गराउने चेतावनी दिएका हुन्। सिमेन्ट उद्योगले गरिरहेको चुनढुंगा उत्खननविरुद्धमा संघर्ष शुरू गरेका जिल्लाबासीले उद्योगको अनुमति खारेज गर्न माग गर्दै शुक्रबार प्रमुख जिल्ला अधिकारी र जिल्ला समन्वय समितिलाई जापनपत्र बुझाएका छन्।

चुनढुंगा उत्खननका कारण जिल्लाको वातावरण बिगेको, पानीका मुहान सुकेको, पहाड खल्बलिएर ठूलो प्राकृतिक विपत्तिको अवस्था आउन लागेको भन्दै स्थानीयले चुनढुंगा उत्खनन रोक्न माग गर्दै प्रमुख जिल्ला अधिकारी बढीनाथ गैँडालाई जापनपत्र बुझाएका हुन्। लुप्लुङ बचाउन गठित संघर्ष समितिका अगुवा मदन भण्डारीले स्थानीय स्रोत साधनमाथि स्थानीयकै अधिकार रहने जिकिर गर्दै मानव जीवन, पर्यावरणीय एवं वातावरणीय सुरक्षाका लागि चुनढुंगा खानी दीर्घकालीनरूपमै बन्द गर्नुपर्ने बताए। 'मातृभूमिका

लागि जस्तोसुकै मूल्य चुकाउन पनि तयार छौं। चुनढुंगा उत्खनन गर्न दिँदैनौं। -भण्डारीले भने।

सरकारीस्तरबाट खानी बन्द गराउन निर्देशन नभए आफूहरू चुनढुंगा उत्खननस्थलमा प्रवेश गरी शान्तिपूर्ण तरिकाले ध्वसात्मक कार्य रोक्न दबाब दिने संघर्ष समितिका अध्यक्ष भण्डारीले जानकारी दिए । खानी उत्खनन अनुमतिपत्र खारेजका लागि निर्देशन दिन आग्रह गर्दै संसद् को वातावरण संरक्षण समितिलाई समेत जापनपत्र बुझाउने कार्यक्रम रहेको संघर्ष समितिले बताएको

हो। जापनपत्र बुझ्दै प्रजिअ गैँडैले खानी सञ्चालनको इजाजत दिने अधिकार खानी विभागको भएकाले आफूहरूले रोक्न भने नीतिगतरूपमा नसक्ने बताए। उनले स्थानीयको भावनालाई बुझेर अन्य स्रोत सम्पत्तिको क्षति नहुने गरी खानी सञ्चालन गर्नुपर्ने बताए।

संसदको वातावरण समितिले चुनढुंगा खानीको अनुमति रद्द गर्नका लागि उद्योग मन्त्रालय, जनसंख्या तथा वातावरण मन्त्रालय, वन

मन्त्रालय, खानी विभागलाई निर्देशन दिनुपर्ने आफूहरूको माग रहेको उनले सुनाए । उद्योगले विगतमा गरेको सम्झौतासमेत कार्यान्वयन नगरेको उनीहरूको आरोप छ। चुनढुंगाको जथाभावी उत्खननले ४५ घरधुरी दलितसहित ५ सय बढी कुरिया जोखिममा परेको स्थानीय जीवराज भण्डारीले बताए। उब्जाउ भूमि, वन क्षेत्र पूर्ै ध्वस्त गरेर खानी सञ्चालन गरिएको छ', उनले भने- 'सरकारी ऐन नियमको ख्याल छैन।' खानीले वृक्षरोपण गर्ने र स्थानीयलाई रोजगारीसमेत नदिइएको उनले आरोप लगाए।

चुनढुंगा उत्खनन गर्दा प्राविधिकको रेखदेखमा गर्नुपर्छ। उत्खननका बेला निस्कने कम गुणस्तरीय ढुंगा माटोलाई जथाभावी फ्याक्न पाइँदैन। खानी सञ्चालकले उत्खनन अनुमतिपत्र, आईई प्रतिवेदनमा उल्लेखित वातावरण संरक्षण र प्रतिकूल प्रभाव न्यूनीकरणका उपाए अबलम्वन गर्नुपर्ने कानुनी प्रावधान छ। सिमेन्ट उद्योगद्वारा तयार प्रारम्भिक परीक्षण प्रतिवेदनमा निजी जग्गाबाहेक वन क्षेत्रको गरी फरुङ्दै १६ हेक्टर जग्गामा

उनले भने।

सिमेन्ट उद्योगले जिल्लाको लुप्लुङमा डेढ वर्षअघिदेखि उत्खनन गर्दै आएको छ। यहाँ उत्पादित चुनढुंगा दाङको शुभश्री अग्नि सिमेन्टले आपूर्ति गर्दै आएको छ। चुनढुंगा खानी तथा भू-गर्भ विभाग र वन विभागसँग स्वीकृति लिएर उत्खनन गरेका हुन्। दीर्घकालीनरूपमा नै चुनढुंगा खानी बन्द गरी प्रकृति र पर्यावरणको पूर्णतः संरक्षण गर्दै सांस्कृतिक तथा पर्याप्यटनको प्रवर्द्धन गर्न जिल्लाबासीले माग गरेका छन्।

पाँच स्थानीय तह विद्युत्विहीन

✦ विनोद सिंह विष्ट, बैतडी

जनप्रतिनिधि आएको एक वर्ष बढी भइसकदासमेत अझै पनि बैतडीका अधिकांश स्थानीय तह अभावै अभावमा चलिरहेका छन्। जिल्लामा रहेका १० स्थानीय तहमध्ये आधा स्थानीय तह विद्युत्विहीन छन्। ४ नगरपालिका र ६ गाउँपालिका रहेको यहाँ ५ वटा स्थानीय तहका सदरमुकाम अझै विद्युत्को पहुँमा पुग्न सकेका छैनन्। जसमा १ नगरपालिका र ४ गाउँपालिका विद्युत्विहीन रहेका सम्बन्धित स्थानीय तहहरूले जनाएका छन्। स्थानीय तहमा विद्युत् नपुग्दा दैनिक कामकाज गर्न समस्या भएको छ। पुर्चौँडी नगरपालिका, सिगास गाउँपालिका, डिलासैनी गाउँपालिका, पञ्चेश्वर गाउँपालिका र शिवनाथ गाउँपालिकामा अझै विद्युत्को पहुँच पुग्न नसकेको हो ।

विद्युत् लाइन नहुँदा दैनिक कार्यसम्पादनमा समेत समस्या भएको शिवनाथ गाउँपालिकाका अध्यक्ष कर्णसिंह साउदले जानकारी दिए। विद्युत् नहुँदा गाउँपालिकामा इन्टरनेटसमेत जडान गर्नसकिएको छैन', उनले भने- 'गाउँपालिका कार्यालयमा सोलार बत्ती रहेको भए पनि वर्षातिको समयमा घाम नलाग्दा सोलारले काम गर्न छोडेको छ ।'

जिल्लाको सबैभन्दा दुर्गम गाउँपालिका सिगास गाउँपालिकामा

पनि विद्युत् नहुँदा कार्यालयले गर्ने नियमित कामकाजमा समेत समस्या हुने गरेको गाउँपालिकाका अध्यक्ष हरिसिंह धामीले बताए। सिगास गाउँपालिका दुर्गम गाउँपालिका भएकाले विद्युत्बाट हुने कामका लागि सदरमुकाम धाउनुपर्ने बाध्यता छ। बिजुली बत्ती कार्यालयसम्म नपुग्दा सोलार बत्तीकै भरमा प्रिन्ट, फोटोकपी, कम्प्युटरसम्बन्धी अत्यावश्यक काममा असहज भएको छ', उनले भने- 'गत महिना मात्रै स्थापना भएको कृषि विकास कार्यालयमा समेत इन्टरनेट जडान गर्न नसक्य सेवा शुभारम्भ हुन सकेको छैन।'

बिजुली बत्ती नहुँदा सोलार बत्तीको भरमा स्थानीय तहले कार्यालयमा सम्पूर्ण कार्य सम्पादन गर्दा समस्या हुने गरेको छ। सोलार बत्तीले घाम लागेको बेलामा मात्रै काम गर्न र घाम नलागेको बेला काम नहुने हुँदा दैनिक कामकाजमा समस्या हुँदै आएको पुर्चौँडी नगरपालिकामा उपप्रमुख जानकी बमले बताइन्। 'स्थानीय खोलाबाट बिजुली निकालिएको भए पनि काम नलाग्ने भएको छ', उनले भने- 'रातिको समयमा बत्ती बाल्न मात्रै छोड्ने गरिएको छ, कार्यालय समयमा बिजुली आउँदैन।'

नगरपालिकाको कार्यालयमा विद्युत् लाइन नहुँदा विकास निर्माणका काममा समेत बाधा पुगेको छ। योजना सम्झैता र

मूल्याङ्कनका काम कम्प्युटरबाटै गर्नुपर्ने भएकाले सोलारको ब्याट्रीले व्याकप नधान्दा हप्तीसम्म ढिला हुने गरेको छ', उनले भनिन्- 'क्षतिपय उपभोक्ता त रिर्ते फर्किनुपर्ने बाध्यतासमेत रहेको छ।' पञ्चेश्वर गाउँपालिकामा पनि सोलारबाट विद्युतीय कामकाज हुने गरेको छ। कम्प्युटरबाटै सबै कार्यसम्पादन गर्दा घाम लागेको बेला मात्रै कम्प्युटर खुल्छ, पानी परेको बेला सेनाग्राहीलाई रिर्ते फर्काउनुपरेको गाउँपालिका अध्यक्ष गोरखबहादुर चन्दले बताए। विद्युतीय उपकरणबाटै कामकाज गर्नुपर्ने भएकाले सोलारबाट मात्र धान्न सकिँदैन', उनले भने- 'योजना इस्टमेटलगायत अन्य कार्यसम्पादन कम्प्युटरबाटै गर्नपर्ने भएकाले अप्ठेरो हुँदै आएको छ।'

लगातार २/३ दिनसम्म घाम नपरेको बेला ब्याट्री व्याकपले नधान्ने भएकाले कार्यसम्पादनमा समस्या हुने गरेको उनले बताए।

डिलासैनी गाउँपालिकामा पनि विद्युत् नहुँदा कामकाजमा धेरै ढिलासुस्ती हुने गरेको छ। गाउँपालिकाको केन्द्रमा विद्युत् नभएको सेवाग्राहीले भनेको समयमा सेवा दिन नसकिएको वडा नं १ का वडा अध्यक्ष अक्कल राणांले बताए।

विद्युत् नपुगेका स्थानीय तहहरूले विद्युत् सेवा विस्तारका लागि नेपाल विद्युत् प्राधिकरण वितरण केन्द्र बैतडीलाई आग्रह

गरेको भए पनि बजेटको अभावमा तत्काल विद्युत् सेवा विस्तार गर्न सकिने अवस्था नरहेको नेपाल विद्युत् प्राधिकरण बैतडी वितरण केन्द्रले जनाएको छ। विद्युत् नभएका सबै स्थानीय तहबाट विद्युत् विस्तारका लागि निवेदन आए पनि बजेटको अभावमा विद्युत् सेवा विस्तार गर्न सकिएको छैन।

विद्युत्को पहुँचभन्दा बाहिर रहेका स्थानीय तहहरूले विद्युत् विस्तारका लागि प्रदेश सरकार र केन्द्र सरकारसँग आग्रह गरेको जनाएका छन्।

तत्कालीन जिल्ला विकास समितिले २०३० सालमा प्रकाशन गरेको जिल्ला पार्श्व चित्रअनुसार जिल्लामा ४५ हजार १ सय ९१ घरधुरी छन्। त्यसमध्ये नेपाल विद्युत् प्राधिकरण वितरण केन्द्र बैतडीका अनुसार बैतडीका १९ हजार घरधुरीमा मात्रै विद्युत् सेवा पुगेको छ।

ग्रामीण क्षेत्रमा रहेका लघु जलविद्युत् आयोजनाहरू पनि पछिल्लो समय धमाधम बन्द हुन थालेपछि स्थानीय तहहरूले विद्युत् को समस्या भे्लिरहेका हुन्। जिल्लामा रहेका १९ वटा लघु जलविद्युत् आयोजनामध्ये अधिकांश बन्द अवस्थामा छन्। सञ्चालनमा रहेका लघु जलविद्युत् आयोजना पनि रातको समयमा सञ्चालन हुने भएकाले सरकारी कार्यालयमा कामकाजका लागि उपयोग गर्न पाइएको छैन।

विश्व

रोबोट

६ करोड ६० लाख वर्ष पहिला लोप भएको डाइनोसोरलाई जीवन्त देखाउन भेटेलले तयार पारेको एक फुट लामो डाइनोसोर रोबोट ।

समाधान

अन्तरिक्षमा पृथ्वीको सतहबाट ४ किलोमिटर माथि रहेको अन्तर्राष्ट्रिय अन्तरिक्ष केन्द्र । उक्त अन्तरिक्ष केन्द्रको रुसी हिस्सामा देखिएको सानो हावा चुहावटलाई त्यसमा रहेका अन्तरिक्ष यात्रुले समाधान गरेका छन् ।

2018, SEP
Sunday
2

भारत

भिक्षुद्वारा बालचौन शोषण

पटना, (एजेन्सी)

बिहारको गया जिल्लास्थित एक बौद्ध ध्यान केन्द्रमा १५ वर्षभन्दा कम उमेरका बालकमाथि यौन शोषण भइरहेको खुलासा भएको छ। केन्द्रमा रहेका केटालाई बौद्ध भिक्षुले कोठामा बोलाएर हस्तमैथुन गराउने र ती भिक्षुले एक बच्चालाई कोलकातामा लिएर गएको र उनको यौन शोषण गरेको एक पिताले बताए। ५१ वर्षीय ती पिताका दुई बच्चा उक्त केन्द्रमा पढिरहेका थिए। एक अर्को ११ वर्षीय केटाकी दिदीले आफ्नो भाइमाथि भिक्षुबाट यातना दिने, नाँगै राख्ने र बालकको निजी अंग तान्नेजस्ता अमानवीय कार्य भएको बताइन्। यस मामिलामा अभियुक्त भिक्षु सन्जोय संघप्रियलाई पक्राउ गरिसकेको प्रहरी अधिकारीले जानकारी दिएका छन्।

पाकिस्तान

विलासी गाडी लिलाममा

इस्लामाबाद, (एजेन्सी)

पाकिस्तान सरकारले प्रधानमन्त्री आवासस्थित आवश्यकभन्दा बढी विलासी गाडीहरू बिक्री गर्ने निर्णय गरेको छ। सरकारले खर्च कम गर्ने अभियानअन्तर्गत उक्त निर्णय लिएको हो। सेप्टेम्बर १७ मा हुने लिलामका क्रममा बिक्री गर्न ती विलासी गाडीको सूची तयार गरिएको छ। ती गाडीमा ठूलो ८ वटा बीएमडब्ल्यू पनि छन् जसमा तीन २०१४ मोडलका छन्। दुई २०१६ मोडलको ३ हजार सीसीको एएसयूवी छन्। लिलामीमा २०१५ मोडलको ४ वटा बुलेटप्रुफ ल्यान्ड क्रुजर गाडी पनि राखिनेछ। आर्थिक संकट फैलिरहेको सरकारको खर्च कम गर्ने प्रतिबद्धता पुरा गर्न प्रधानमन्त्री इमरान खानले उक्त काम गरेका हुन्।

फिलिपिन्स

डुटेर्टेको बयान विवादमा

मनिला, (एजेन्सी)

फिलिपिन्सका राष्ट्रपति रोड्रिगो डुटेर्टे विवादास्पद बयानका कारण चर्चामा आइरहन्छन्। यो पटक महिला र बलात्कारका विषयमा विवादास्पद उनले बयान दिएका छन्। उक्त बयानलाई लिएर उनको व्यापक आलोचना पनि भइरहेको छ। डुटेर्टेले उनको गृहनगरमा महिला अत्यन्त सुन्दर हुने भएकाले बलात्कारका घटना धेरै हुने गरेको बताएका थिए। विपक्षी दलका नेताहरूले डुटेर्टेलाई आफ्नो बयानमा माफी माग्नुका लागि भनेका छन्। उनको कार्यालयले जारी गरेको बयानमा उनले ठुट्टामा मात्र उक्त कुरा राखेको उल्लेख गरेको छ। दावाओ सहरमा बलात्कार बढिरहेको प्रसंगमा डुटेर्टेले उक्त बयान दिएका छन्।

चीन

भिडियो गेममा नियन्त्रण

सांघाई, (एजेन्सी)

चीनमा बच्चाहरूमा मायोपिया (निकटदृष्टि समस्या) रोक्ने प्रयासस्वरूप कैयौं अनलाइन गेम्समाथि नियन्त्रण गर्ने सरकारी योजना सार्वजनिक भएको छ। उक्त योजना सार्वजनिक भएपछि चिनियाँ भिडियो गेम कम्पनीमा खेलाबैला मचिँएको छ। यो योजना देशमा तीव्र रूपमा भर्षादे गएको र अत्यन्त लोकप्रिय भिडियो गेम उद्योगमा सरकारी निगरानी बलियो पार्ने दिशामा चालिएको कदम हो। बच्चाहरूको आँखाको सुरक्षालाई ध्यानमा राखी बिहीबार चीनका राष्ट्रपति सी जिन पिङले महत्वपूर्ण निर्देशन जारी गरेका थिए। चिनियाँ अधिकारीहरूले इन्टरनेट गेम्सको कूल संख्याको नियमन र नियन्त्रण गर्ने जनाएको छ।

अत्याधुनिक ‘रोबोकोप’ पहिरनको विकास

मस्को, (एजेन्सी)

भविष्यमा हुन सक्ने युद्धको तयारीका क्रममा अमेरिकाले अन्तरिक्ष बल तयार गर्ने चर्चा रहेकै बेला रुसले ‘रोबोकोप’ सैनिक पहिरनको दिशामा ठूलो कदम चालेको छ। रुसले रोबोकोपएक्सो-स्केलेटन कवचको परीक्षण पनि शुरू गरेको छ। हालै प्रदर्शित आफ्नो सुपर सोल्जर स्केलेटनलाई लिएर रुसले उक्त बख्तरबन्द ढाँचाको पहिरन भएको कमान्डोको शक्ति सामान्य सैनिकभन्दा कैयौं गुणा बढी हुने दाबी गरेको छ।

योसुट ‘स्टार वार्स’ फिल्ममा देखाइएका सैनिकहरूको जस्तै देखिएको मेल अनलाइनले जनाएको छ। यो प्रोटोटाइप सैन्य एक्सो-स्केलेटनका विषयमा भनेका छन्- ‘यसबाट पैदल हिँड्ने सैनिकले एक हातले नै मेसिनगन चलाउन सक्छ र उनको निसाना कम्प्युटरको जस्तो सटिक हुनेछ।’

भविष्यको सैन्य सुट

यो सुट लगाई जवान भारी बजन उठाउन सक्छ र सामान्यभन्दा तीव्र दौडन पनि सक्छ। सैन्य सामग्री उत्पादन गर्दै आएको फर्म स्निटोस्मास ले रत्निक-३ ‘भविष्यका सेना’ सुट तयार गरेको हो। यसलाई हालै मस्कोमा आर्मी २०१८ इन्टरनेसनल मिलिटरी एन्ड टेक्निकल फोरममा प्रदर्शनमा राखिएको छ।

गोली र छरले असर नुहने

टाइटेनियमबाट तयार गरिएको उक्त पहिरनलाई लगाउनेको शक्ति र क्षमता बढाउने अभिप्रायले डिजाइन गरिएको छ। यो पहिरन लगाउने कमान्डोमाथि गोली र बमको छरले कुनै असर गर्दैन। सन् २०२५ सम्ममा युद्ध मैदानका लागि यो सुट तयार भइसक्ने रुसी कम्पनीले दाबी गरेको छ। परीक्षणमा रहेको यस नवीन सैन्य पहिरनमा अहिले भने केही व्याटरीको समस्या आइरहेको बताइएको छ।

यसमा बुलेटप्रुफ घाँटी सुरक्षा कवच लगाइएको छ। जसबाट गोली घाँटीसम्म पुग्न सकिनेछ। डिजिटल हेलमेट, जसमा जडित रिक्तनमा निसानका बारेमा सूचना प्राप्त हुन्छ। साथै यसबाट सैनिकको स्वास्थ्य डाटा पनि प्राप्त भइरहन्छ। यस पहिरनमा अनुहार सुरक्षाका लागि फेस प्रोटेक्सन मास्क लगाइएको छ। श्वास लिनका लागि विशेष प्रविधिको प्रयोग गरिएको छ। सुटको तापमान आफ्नो हिसाबले घटाउन बढाउन सकिनेछ। यो पानी नखिर्ने र आगोले केही नहुने विशेषतायुक्त छ।

त्यसै गरी सुटसँगै टर्ब, ब्याटरी प्याक र रातिका लागि भिडियो क्यामरा पनि दिइएको छ। राइफलमा दुई ब्यारल्स राखिएको छ, जसले फरक-फरक आकारका गोली प्रहार गर्न सक्छ। कम्प्युटर नियन्त्रित भएका कारण सैनिकले भारी हतियार लामो समयसम्म बोकिरहन सक्छ। यसको बुटस गोली, हिलो वा बारूदी शुरुङबाट असर नपर्ने गरी डिजाइन गरिएको छ। यसमा ‘माइन डिटेक्सन’ सेन्सर पनि लगाइएको छ।

चिनियाँ दम्पती बच्चा जन्माउन अनिच्छुक

बेइजिङ, (एजेन्सी)

वृद्धहरूको बढ्दो आवादी समस्या सन्तुलनका लागि २ भन्दा धेरै बच्चा जन्माउन छुट दिने चीनको कदममा बाधा आइरहेको छ।

यसका कारण राजनीतिक नभएर कैयौं चिनियाँ मातापिता अब बच्चा जन्माउन रुची नराख्नु हो। सरकारले परिवारमा बच्चाको संख्यामा सीमा तय गर्ने नीति अवलम्बनका लागि कडा जरिवाना र कैयौँपटक गर्भपतन तथा परिवार नियोजन गर्न बाध्य पार्ने

आफ्नो नीति फिर्ता लिने सकेत दिएको छ। विश्वमा सबैभन्दा धेरै आवादी भएको देश चीनले सन् १९७९ मा एक सन्तान नीति लागू गरेको थियो। सन् २०१६ मा दुई सन्तान पाउन सक्ने छुट दियो किनभने देशको आवादीमा २३ करोड नागरिक वृद्ध थिए।

तर अहिले चिनियाँ दम्पती आफ्नो व्यक्तित्व विकास र अन्य लक्ष्य प्राप्तिमा केन्द्रित हुने गरेकाले सन्तान जन्माउन ढिलो गरिरहेको विशेषज्ञहरूले बताएका छन्।

चीनमा बच्चा हुर्काउनमा लाग्ने खर्चले पनि मातापितालाई अर्को बच्चा जन्माउनमा रोकिरहेको छ। उत्तर पूर्वी सहर दालियनमा एक महिलाले भनिन्- ‘धेरैले दोस्रो सन्तान चाहेका छन्, तर सबैभन्दा ठूलो समस्या वित्तीय बोझ हो।’ उनी दुई होइन तीन सन्तान चाहन्छिन् तर खर्चका कारण हिचकिचाइरहेकी छन्। चीनको जनसंख्या तथा विकास शोध केन्द्रका लियु होंग्यानले भने- ‘परिवार नियोजन नीति रद्द गर्नुको अर्थ दम्पती र परिवारसँग इच्छानुसार बच्चा जन्माउन पाउने अधिकार हुनेछ।’

चीनको सरकारी समाचार एजेन्सी सिन्हवाले जनसांख्यिकीय स्थितिमा परिवर्तनका कारण मर्यादित कानुनबाट परिवारको आकारलाई नियमबाहिर राखेको जनाएको छ। अर्थशास्त्रीहरूले देश समृद्ध बन्नुअगाडि बृद्धा हुने आशंका गरेका छन्। विश्व बैंकले ६० भन्दा धेरै उमेरको जनसंख्याको अनुपात सन् २०१५ मा १५ प्रतिशतबाट बढेर ३६ प्रतिशतसम्म पुग्ने अनुमान गरेको छ।

१ अर्ब ४० करोडमा भारतको मानव अन्तरिक्ष अभियान

नयाँ दिल्ली, (एजेन्सी)

भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले अगस्टमा स्वतन्त्रता दिवसको अवसरमा दिएको सम्बोधनमा देशको पहिलो मानवसहितको अन्तरिक्ष अभियानको घोषणा गरेका थिए। उनले इन्डियन स्पेस रिसर्च अर्गनाइजेसन (ईसरो) ले सन् २०२२ सम्ममा पृथ्वीको कक्षमा अन्तरिक्षमा पुर्‍याउने घोषणा गरेका थिए।

गत मंगलबार उक्त अभियानका लागि १ अर्ब ४० करोड अमेरिकी डलर खर्च लाग्ने अनुमानसहितको योजना प्रस्तुत गरियो। उक्त खर्च अमेरिका र रुसले गरेका खर्चको तुलनामा अत्यन्तै

कम हो। उक्त अभियानमा ३ जना चालकदलका सदस्यलाई समावेश गर्न सकिने र पृथ्वीबाट ३ देखि ४ सय किलोमिटरको दुरीमा अन्तरिक्षमा ५ देखि ७ दिन चिताउने उल्लेख गरिएको छ। ईसरो कम खर्चमा अन्तरिक्ष कार्यक्रम सञ्चालनका लागि चिनिएको संस्था हो र यसले सन् २०१४ मा मंगल ग्रहमा पठाएको मंगल यान अभियान अमेरिकाको नासाले समान प्रकृतिको अभियानमा गर्ने खर्चको तुलनामा ५० गुणा कम थियो। मंगल यान उपग्रहले गत जुनमा मंगल ग्रहको कक्षमा १ हजार दिन पूरा गरेको ईसरोले जानकारी दिएको थियो।

यी सबैका बाबजुद भारतका लागि

अहिलेको प्राथमिकता भनेको उसको नागरिकका लागि सहरको पूर्वाधार संरचना र स्वास्थ्य उपचार तथा शिक्षा क्षेत्रको विकासमा केन्द्रित हुनुपर्ने दबाव छ। त्यसैले उसका लागि १ अर्ब ४० करोड डलर अन्तरिक्ष अभियान खर्च पनि किन भन्ने प्रश्न उठेको छ। यसको जवाफ भने सामान्य छ, गौरव अर्थात् अभिमानका लागि।

अन्तरिक्ष शांति राष्ट्रिय गौरवको स्रोत मात्र होइन, यसले विश्व मञ्चमा भारतको बढ्दो महत्त्वपूर्ण भूमिकालाई पनि सकेत गर्छ। भारत अन्तरिक्षमा मानव पठाउन इच्छुक हुनुमा अरू पनि कारण छन्। उसले कुनै दिन चन्द्रमाबाट इन्धन ल्याउन चाहन्छ।

पुर्खाको इतिहासले पुस्ता बदल्छ

आफ्नो कथा, आमाबाबुको कथा :
बाजे-बज्यैको कथा, बराजु-बजूको कथा :
जात्रा-पर्वको कथा, खानपान, गहना, पहिरनको कथा :
सबै-सबै तपाईंहरूको भोगाइको कथा :

तपाईं भन्नुहोस्,
हामी लेखिदिन्छौं ।

विदेशमा चर्चित घोरुट
राइटिङ नेपालमा पनि ।

Download
Lekhan Kunja App
iOS / Android

① /gwnofficial

① /kunjatheatreofficial

हामी १८० मानव जीवनका दस्तावेज
बनाइरहेका छौं । तपाईंको भोगाइको दस्तावेज
बनाउन चाहन्छौं ।

घोरुट राइटिङ नेपाल (लेखन कुञ्जा)

Ghost Writing Nepal

थापागाउँ, नयाँ बानेश्वर, काठमाडौं

०१-५२४५१११, ५२४४२३३, ५२४४२३४,
५२४४२३५, ५२४४२३६, ९८५१००८७६९

www.ghostwritingnepal.com

Email : ghostwriting.nepal@gmail.com

म्यान अफ द म्याच दीपेन्द्र सिंह ऐरी

एसिया कपमा नेपाललाई पहिलो जित

नेपाल समाचारपत्र

काठमाडौं

क्वालालम्पुरमा जारी एसीसी एसिया कप छनोट क्रिकेट प्रतियोगितामा नेपालले पहिलो जित हात पारेको छ। शनिबार भएको खेलमा आयोजक मलेसियालाई १९ रनले हराएर नेपालले पहिलो जित हासिल गरेको हो। वर्षाको कारण ३० ओभरमा कटाइएको खेलमा नेपालले १ सय ८९ रनको लक्ष्य दिएको थियो। जवाफमा नेपालले मलेसियालाई १ सय ६९ रनमा समेटेको थियो। यो जितले नेपालको प्रतियोगिता जित्ने सम्भावनालाई ब्युँटाएको छ। नेपालले आज प्रतियोगितामा तीनै खेल हारेको ठोली सिंगापुरसँग खेलेछ। नेपालले ३० ओभरमा ७ विकेट गुमाएर १ सय ८८ रन जोडेको थियो। दीपेन्द्र सिंह ऐरी र मोहम्मद आरिफ शेखले अर्धशतक बनाएपछि नेपालको ब्याटिङ सम्हालियो। ५ विकेट छिटै गुमाउन पुगेको नेपालका लागि उनीहरूले छैटौँ विकेटका लागि १ सय १ रनको साभ्केदारी गरेका थिए। दीपेन्द्रले ५४

रन र आरिफले ६४ रनको योगदान दिएका थिए। यसअघि ओपनर ज्ञानेन्द्र मल्ल ११ र सुवास खकुरेले ९ रनमा पवेलियन फर्केका थिए। त्यस्तै अनिल साहले १६ रन र कप्तान पारस खड्काले १३ रन मात्रै जोडे। मलेसियन बलरमा सर्भिन मुनियान्डी र सजरुल इजादले ३/३ विकेट लिएका थिए। जवाफमा मलेसियाले निर्धारित ३० ओभरमा ९ विकेटको नोकसानीमा १ सय ६९ रन बनाएको थियो। मलेसियाका लागि मोहम्मद अनवर र सइद अजिज मुबारकले ३४/३४ रनको योगदान दिए। त्यस्तै अहमद फैज नुरले २२ र भिरानदीप सिंहले २१ रन बनाएका थिए। नेपाली बलरमा वसन्त रेग्मीले सर्वाधिक ३ विकेट लिएका थिए। त्यस्तै सोमपाल कामी र सन्दीप लामिछानेले २/२ विकेट हात पारेका थिए। प्रतियोगितामा ३ चरणको खेल समाप्तपछि नेपाल र मलेसिया २/२ अंकमा रहेका छन्। हिजै युएईलाई भारी रनअन्तरले हराएर हडकड ४ अंकसहित दोस्रो स्थानमा उक्लियो। शीर्ष स्थानमा रहेको युएई यो हारसँगै ४ अंक जोडे पनि तेस्रो स्थानमा फरेको छ। ओमान तीनै खेल जितेर पहिलो स्थानमा रहेको छ। सिंगापुर भने ३ वटै खेलमा हार बेहोरेको छ। यो प्रतियोगिताको विजेताले यसै महिनाको अन्त्यमा युएईमा हुने एसिया कपमा खेलन पाउनेछ।

इन्डोनेसिया ओलम्पिक आयोजना गर्ने योजनामा

जकार्ता, (एजेन्सी)

इन्डोनेसियाले आगामी सन् २०३२ को ओलम्पिक र पारालिम्पिक गेम्स आयोजना गर्न योजना बनाइरहेको सो राष्ट्रका राष्ट्रपति जोका विडोडोले घोषणा गरेका छन्। अन्तर्राष्ट्रिय ओलम्पिक कमिटी (आईओसी) का अध्यक्ष थोमास बाचसँग शनिबार भएको बैठकपछि सो घोषणा भएको हो। हालै १८औँ एसियन गेम्स आयोजना गरेको इन्डोनेसियासँगै सो वर्षको ओलम्पिक आयोजना गर्न भारत, अस्ट्रेलिया र चीन इच्छुक रहेका छन्। विडोडोले बताए- 'एसियन गेम्सको अनुभवले हामीले विश्वकै ठूलो खेलकुद प्रतियोगिता आयोजना गर्न सक्ने विश्वासमा छौं।' त्यस्तै आईओसीका अध्यक्ष बाचले इन्डोनेसियाको प्रस्तावलाई स्वागत गरेका

छन्। उनले एसियन गेम्सले गर्दा इन्डोनेसियाको २०३२ मा हुने ओलम्पिक प्रस्तावलाई बलियो आधार प्रदान गरेको पनि बताएका थिए। दुई वर्षपछि हुने २०२० ओलम्पिक र पारालिम्पिक गेम्सको आयोजना जापानको राजधानी टोक्योमा हुँदै छ। यसपछि २०२४ र २०२८ को ओलम्पिक गेम्स क्रमशः फ्रेन्च राजधानी पेरिस र अमेरिकाको लस एन्जेल्समा आयोजना हुँदै छ। भारतीय ओलम्पिक संघले २०३२ को ओलम्पिक आयोजना गर्न प्रस्ताव राख्ने तय गरिसकेको छ। चीनको सांघाई सहरले पनि प्रस्ताव राख्ने योजना बनाएको छ। चीनले ओलम्पिक आयोजना गरिसकेको छ तर भारत र इन्डोनेसियाले अहिलेसम्म ओलम्पिक गेम्सको आयोजना गर्न अवसर प्राप्त गरेका छैनन्।

विल्सन र पिपल्स फाइनलमा

काठमाडौं, (नेस)

विल्सन स्कूल र पिपल्स स्कूल सातौँ ग्रिनफिल्ड अन्तरविद्यालय बास्केटबल प्रतियोगितामा सिनियर ब्वाइजतर्फ शनिबार फाइनलमा प्रवेश गरेका छन्। विल्सनले एलआरआईलाई ७०-४६ अंकले पराजित गर्दै फाइनल प्रवेश गरेको हो। विल्सनका लागि पेन्ना शेर्पाले ३९ अंकको योगदान गरे। यस्तै पिपल्सले नेरिकमाथि संकेत शाहीको २७ अंकको सहयोगमा ५९-५८ अंकले पराजित गर्दै फाइनल यात्रा तय गरेको हो। ग्रिनफिल्ड स्कूलको आयोजनामा भएको

प्रतियोगिताको सिनियर गर्ल्सतर्फ एभिपस र आयोजक ग्रिनल्यान्ड फाइनल प्रवेश गरे। एसभिपसले केइएममाथि १७-११ को जित निकाल्यो। विमला एडडीले ८ अंक जोडिन्। ग्रिनल्यान्डले अरिशा खड्काको १६ अंकको मदतमा स्वर्णिममाथि २९-२५ को जित निकाल्यो। जुनियर ब्वाइजमा महामञ्जुश्रीले रेडियन्टलाई ४१-१७ अंकले पराजित गर्दै फाइनल यात्रा तय गर्‍यो। मञ्जुश्रीका गोकुल भुजेलले १८ अंक जोडे। यस्तै ग्रिनफिल्डले अल्बर्ट भण्डारीको ९ अंक सहयोगमा सेन्सलाई ३०-२१ अंकले पराजित गर्दै उपाधिनजिक पुगेको हो।

सन सैनिक सेवा गर्नबाट बचे

सिओल, (एजेन्सी)

टोटनह्यामका फरवाई सन हिउड मीनले दक्षिण कोरियाका लागि सैनिक सेवा गर्नबाट आफूलाई बचाएका छन्। उनले इन्डोनेसियामा जारी १८औँ एसियाली खेलकुदअन्तर्गत पुरुष फुटबलमा स्वर्ण पदक दिलाएका हुन्। शनिबार भएको फाइनल खेलमा दक्षिण कोरियाले जापानलाई २-१ गोलअन्तरले हराएको छ। जापानले समूह चरणमा नेपाललाई १-० ले हराएको थियो। सो खेल निर्धारित ९० मिनेटको समयसम्म गोलरहित बराबरीमा टुंगिएको थियो। अतिरिक्त समयमा दक्षिण कोरियाका लागि ली सिउङ वु

र ह्वाङ ही चानले २ गोल गरेर २-० को अग्रतामा राखेका थिए। उपडा आयासेले १ गोल फर्काए तर त्यो गोल सान्त्वना सावित भयो। जापानले रजतमै चित्त बुझाउनुपर्थ्यो। यो दक्षिण कोरियाको एसियाली खेलकुदमा पाँचौँ उपाधि हो। यो जितपछि कोरियाका कप्तान सनको आँखा रसाएको थियो। यदि फाइनल खेल जित्न नसकेमा सनलाई दक्षिण कोरियाको सैनिक सेवामा २ वर्ष काम गर्नुपर्ने हुने थियो। तर जितले दक्षिण कोरियाका पुरै टोलीलाई राहत मिलेको छ। सनले जुलाईमा टोटनह्यामसँग २२ मिलियन पाउन्डमा ५ वर्षको नयाँ सम्झौता गरेका थिए।

लन्डन, (एजेन्सी)

लिभरपुलले प्रिमियर लिगअन्तर्गत नयाँ सिजनमा ४ खेलमा शतप्रतिशत नतिजा निकालेको छ। यो क्लबको

लिग सिजनको इतिहासमा लगातार चार खेल जितेको २८ वर्षमा पहिलोपटक हो। शनिबार लेस्टर सिटीको मैदानमा लिभरपुलले २-१ ले खेल जितेको थियो। मोहम्मद सलाहले

सुरुआतमै खुला गोल गर्ने अवसर गुमाए पनि साडियो मालेले ५०औँ मिनेटमा गोल गरेर अग्रता दिलाएका थिए। त्यस्तै रोबेर्टो फर्मिनोले जेम्स मिल्लरको कर्नरमा गोल गर्दै पहिलो

साडियो माने गोल गर्दै (रातो)

हाफमा टोलीलाई २-० को अग्रतामा राखेका थिए। ६३औँ मिनेटमा गेजालले १ गोल फर्काए पनि लेस्टरले अर्को गोल गर्न नसक्दा लिभरपुलसँग हार टार्न सकेन।

नाडाल र सेरेना अन्तिम १६ मा

न्युयोर्क, (एजेन्सी)

डिफेन्डिङ च्याम्पियन राफाल नाडालले रुसका सशक्त खेलाडी कारेन ख्याचानोभलाई सनसनी खेलमा हराएर युएस ओपनको चौथो चरणमा पुगेका छन्। शुक्रबार भएको खेलमा ३२ वर्षीय स्पेनी खेलाडीले कोरनेलाई ५-७, ७-५, ७-६, ७-६ ले हराएका थिए। नाडालले चौथो सेटमा ५-४ को अग्रता लिएर पनि म्याच प्वाइन्ट लिन सकेनन्। विश्व नम्बर एक नाडालले अन्तिम १६ मा जर्जियाका निकोलोज बासिलासभिलीसँग खेल्नेछन्। १७ पटक ग्रान्डस्लाम जितिसकेका नाडालले चौथो युएस ओपन उपाधि जित्ने धुनमा छन्।

महिला सिंगल्सतर्फ सेरेना विलियम्सले आफ्नै विदी भेनस विलियम्सलाई पन्ध्रऔर न्युयोर्कमा चौथो चरणमा पुगिन्। २३ पटककी ग्रान्डस्लाम विजेता सेरेनाले सो खेल ६-१, ६-२ ले सहजै जितेकी थिइन्। अमेरिकी विदीबहिनीले ३० पटक एकअर्कासँग खेलेका छन्। सेरेनाले अन्तिम १६ मा इस्टोनीयाकी काइया कानेपीसँग प्रतिस्पर्धा गर्नेछिन्। सेरेनाले जितेपछि बताइन्- 'कोटमा फर्केपछि मेरो यो उत्कृष्ट खेल थियो।' यस्तै महिला सिंगल्सतर्फ डिफेन्डिङ च्याम्पियन स्लोअन स्टेफेन्सले पनि अन्तिम १६ को यात्रा तय गरिन्। अमेरिकी खेलाडीले बेलारुसकी भिक्टोरिया अजारेन्कालाई

६-३, ६-४ ले हराएकी थिइन्। आर्थर एस स्टेडियममा भएको खेलमा दुवै खेलाडीबीच दोस्रो सेटमा कडा प्रतिस्पर्धा भएको थियो। सो सेटमा अजारेन्काले ३-१ ले पछाडि परेर पनि ४-३ को अग्रता बनाएकी थिइन्। तर स्टेफेन्सले लगातार ३ गेम जितेर सो सेट र खेल जितेकी थिइन्। स्टेफेन्सले क्वार्टरफाइनल यात्राको लागि बेल्जियमकी एलिस मर्टेन्ससँग खेल्नेछिन्। मर्टेन्सले यसै महिना स्टेफेन्सलाई सिनसिनाटी मास्टर्समा ७-६, ६-२ ले हराएकी थिइन्। मर्टेन्सले तेस्रो चरणको खेलमा चेककी बाबोर्वा स्टाइकोभालाई ६-३, ७-६ ले पाखा लगाएकी थिइन्। अन्य खेलमा युक्रेनकी एलीना स्वीटोसिनाले चीनकी

वाङ किआङलाई, ६-४, ६-४ ले हराएर एनास्टासिया सेभास्टोभार्सँग खेल्ने तय गरिन्। सेभास्टोभार्सले रुसकी एकोटेरिना माकारोभालाई ४-६, ६-१, ६-२ ले पराजित गरेकी थिइन्।

